

escola

nº 68 - juny 2016

REVISTA DEL COL·LEGI SANT ALFONS DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER

Sant
Cooperativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
L'essència de la nostra escola perdura	
Francesca Suñer Batle	12
L'APIMA informa	16
Departament de matemàtiques	
Les proves cangur	17
Sa Tanqueta	
Caragol treu banya	18
Educació Infantil:	
La nostra festa de primavera!	20
La panera dels tresors	22
Hem tornat grans	23
Educació Primària:	
Treballam les matemàtiques (1er)	24
L'hortet (2n)	26
El genograma familiar (2n)	27
Tallers (3r)	28
Un trimestre d'aventures (4t)	30
Jugam amb la música (5è)	32
Viatge a Barcelona (6è)	33
Educació Secundària:	
Hivernacle de l'escola (1r)	36
Paraules d'origen àrab (2n)	37
L'abandonament animal (2n)	38
Projectes (ESO)	40
Scratch Day (4t)	43
Formació professional:	
Com ha anat el curs (FPB)	44
Tancam el curs (CFGM i CFGS)	46
Magisdèries	
Canvi amb el temps	48
Departament d'Atenció a la diversitat	
Una activitat diferent	50
El perquè de la ciència	
La llum del Sol	54
Certamen literari Sant Jordi	56
Arxiu fotogràfic	65

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

EDITORIAL

Au! I que vos heu aturat a pensar que el mes de setembre varem començar, per Nadal i Pasqua ens varem retornar i ara ja estam a punt d'acabar aquest passat curs escolar?

Un any més des que puc recordar el lledoner les fulles va amollar quan la tardor va començar i quan la primavera va arribar va tornar a brotar.

No hi ha cap curs igual hem fet dimoniada, rueta i festival, cursa solidària com és habitual, però la pujada a Sant Salvador ha fugit del ritual esperem que l'any vinent no ploqui un dia tan puntual.

No és que hagi estat un curs molt tranquil, però des que es va aparcar el TIL no s'ha embullat el bròquil.

I ara ja per acabar no vos vull pus encortar sinó només vos vull desitjar que un bon estiu puguem passar.

Joan Isidre Albons Mestre, mestre

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció i Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antònia Vaquer Maimó
Foto portada: Arxiu del col·legi
Assessoria lingüística: Margalida del Àngels Nicolau Prohens
Col·laboren: Antoni Vicens Massot, tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAÏOTS

NA MARIA ENGANXA, SANT JORDI I EL MACULÍ DEL GEGANT

Les roses del cavaller més esperat ompliren de bell nou les aules i els racons dels tres edificis de la nostra escola. Sant Jordi enlairà les armes del llibre i repartí pètals de tradició: els petits amb els contes de la princesa, els murals, les flors i les rondalles, les històries medievals dutes a peu d'aula.

Per als de primària la festa també fou una gran celebració: Felanitx, el meu poble lluïa la façana. I és que res millor que recordar d'on som i com ens estira el petit context de la nostra cooperativa. Tot això fent referència al lema de la camiseta vermella d'enguany que duia pintat, recordem-ho, el Gegant del Maculí i na Maria Enganxa (dibuix de la mestra Mª Antònia Vaquer) i que els alumnes estamparen amb el disseny que volgueren, com ja és habitual. Rondalles, tallers plàstics, murals per al hall i

que tothom pugui veure quin és el nostre bon gust i l'arrelament d'aquesta festa...tot brodat i amb moltes ganes de celebració. Els salers i els cavallets de la nostra escola també contribuïren d'una manera excepcional a fer d'aquesta festa una de les més esperades de l'any.

A secundària posaren els fogons en marxa i cuinaren tota una sèrie d'exquisideses per berenar tots plegats: coques de trampó, bolletes de coco, magdalenes de diferents versions, ...Una delícia! Llavors ompliren el matí amb tallers de tota casta: artístics, acrobàtics, bicicleta, reptes...L'espectacle final va ser un Matx d'improvisació (dirigit per Margalida Estelrich) que va conciliar el teatre amb Sant Jordi i l'alumnat. Tots sortiren amb ganes de repetir la festa.

No oblidem comentar que qui va voler va poder comprar una rosa per enviar-la, amb missatge secret o a cara alta, a qui més s'estima (gràcies als alumnes de 3r d'ESO) o un llibre ja que a cada edifici es muntà una paradeta per contribuir a tan bona causa.

TALLERS SOBRE SEGURETAT A LA XARXA

Durant el 3r trimestre els alumnes de 4t, 5è i 6è de primària han realitzat uns tallers sobre seguretat a Internet, organitzats per l'Institut Balear de Joventut. Han pogut aprendre millor i reflexionar sobre els avantatges i perills que en ofereix aquest món, possibles repercussions i conèixer la realitat digital. Va ser molt profitós, molt pedagògic i d'interès per als nostres nins.

“FES-TE PRO” PARTICIPACIÓ MASSIVA A L’ESTAND D’ES LLEDONER

Els dies 26 i 27 d'abril, Es Lledoner va participar activament a 'Fes-te Pro', la segona edició de la fira de Formació Professional que es va celebrar a l'IES Felanitx i que ja és com cada any un referent anual.

L'objectiu de la mostra era donar a conèixer la Formació Professional als alumnes que acaben la seva etapa a ESO o a Batxillerat d'una forma il·lustrativa i dinàmica afavorint la seva participació amb la finalitat de facilitar-los informació, ja que hauran de prendre una decisió important respecte al seu futur acadèmic en breu. En aquesta edició es varen exposar 13 famílies professionals.

Des de l'estand d'Imatge Personal de la nostra escola, vàrem informar als futurs estudiants de la incorporació d'un nou cicle formatiu de Formació Professional Bàsica de Comerç i Màrqueting que s'impartirà al proper curs 2016-2017, a més dels reconeguts Grau Mitjà i Superior d'Activitats Físiques i Esportives i el cicle formatiu de Formació Professional Bàsica de Perruqueria i Estètica que pertany a la branca de la Imatge Personal i que va esser un dels més sol·licitats d'aquest esdeveniment.

A més, la Direcció General d'FP i Formació del Professorat va disposar d'un estand amb un servei d'o-

rientació acadèmica i varen visitar-nos al nostre estand gaudint els dos dies dels nostres serveis d'Imatge personal com el massatge de mans, esmaltat i tatuatges a les ungles, maquillatge, pentinats originals desenvolupats pels nostres alumnes, etc

També ens visitaren els mitjans de comunicació: El Diario de Mallorca, la televisió autonòmica IB 3 ...que van donar repercussió a aquest esdeveniment que va arregar l'oferta formativa pública de Formació Professional de la comarca de Llevant. L'única oferta d'escola concertada fou la nostra. Varen assistir més de 1600 alumnes visitants provinents de diferents centres de la comarca de Llevant i Migjorn; Son Servera, Manacor, Portocristo, Capdepera, Artà, Santanyí, Porreres, Campos, Lluçmajor i Felanitx.

ES LLEDONER OBTÉ QUATRE PREMIS ALS JOCS FLORALS DE CATALUNYA

Quatre alumnes d'Es Lledoner de les etapes de primària i secundària obtingueren premi en diferents categories a la XXIV^a edició dels Jocs Florals Sant Jordi 2016, convocats per la Federació de Cooperatives d'Ensenyament de Catalunya. Alguns d'ells repeteixen guardó:

- 3r premi en prosa per a Mateu Julià Obrador (2n primària)
- 2n premi en prosa per a Antoni Solas Martorell (4t primària)
- 2n premi en prosa per a M^a.del Mar Mas Fiol (6è primària)
- 1r premi en poesia per a Laura Vicens Pont (2n d'ESO)

Aquest certamen literari convoca tot l'alumnat de les cooperatives

d'ensenyament de Catalunya en el context de la festa de Sant Jordi i té un ampli ressò en l'àmbit educatiu. Per tercer any consecutiu, a més, es convida a les escoles de la Sectorial d'Ensenyament de la Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears (UCTAIB) i a les de la Unió de Cooperatives d'Ensenyament Valencianes. Des de Mallorca han participat altres escoles cooperatives associades a la UCTAIB, a part d'Es Lledoner, concretament Aula Balear i Es Liceu. Ambdues han obtingut dos guardons entre les obres presentades.

L'acte de lliurament de premis va ser el passat dijous 26 de maig i l'acollí l'escola Gravi de Barcelona.

També trobareu les obres guardonades a la secció corresponent d'aquesta edició de la revista.

COOPART, LA FESTA ARTÍSTICA DE LES ESCOLES COOPERATIVES

Organitzada per la sectorial d'ensenyament i les escoles cooperatives als jardins de la Misericòr-

dia de Palma, el passat dissabte 14 de maig es va celebrar la fira CoopArt. Nou cooperatives, entre elles

Es Lledoner, ens férem presents i inundàrem de creativitat el matí d'un dissabte d'altres temperatures. Cada una de les escoles disposava d'un cub de dos metres i mig d'aresta (element comú) on es podien expressar lliurement o exposar seguint el fil que cadascú triàs. Un total de 6000 alumnes que estudien a les cooperatives de Mallorca quedaren representats en aquesta fira muntada amb elegància i bon gust

ILLUMINATING CURIOSITY

Els alumnes de 1r d'ESO varen realitzar un grapat de vídeos molt divertits explicant diferents qüestions relacionades amb el món de la llum. Tot això formava part de la proposta que The Institute of Photonic Science feia amb el concurs de vídeos Illuminating Curiosity, on diferents personatges del món de les arts ens proposaven respondre a una pregunta tècnica sobre el comportament de la llum. Des de l'assignatura de ciències es van instruir l'alumnat sobre com reacciona i es comporta la llum en les diferents situacions. Per altra banda, des de l'assignatura de plàstica se'ls va orientar de com realitzar i produir el vídeo, de la part més tècnica que calia per poder dur a bon port les idees per respondre a les preguntes proposades. Algunes d'aquestes eren:

Es pot menjar la llum?

Per què les postes de sol són vermelloses?

Per què una idea la representam amb una bombeta encesa damunt del cap?

Per què veiem el cel més lluminós per sota de l'Arc de Sant Martí que per sobre?

En grups es varen cercar possibles respostes plausibles a determinades qüestions relacionades amb la llum i varen idear com donar-los una resposta creativa, divertida i original. Uns van optar per fer dibuixos i crear un còmic animat amb stop-motion. Altres varen modelar figuretes de plastilina que, amb la mateixa tècnica, narraven el procés. D'altres, varen ser actors o actrius per uns moments i van interpretar els nostres papers davant la càmera,... cada grup des del seu propi punt de vista.

Si voleu gaudir els divertidíssims alhora que instructius vídeos juntament amb els dels altres participants al concurs, els podreu trobar a:

<http://illuminatingcuriosity.icfo.eu/respostes.php>

XVIIIª EDICIÓ DE LES JORNADES MULTIESPORTIVES

Fi de curs i ja ho sabem de sempre: Arranquen les Jornades Multiesportives Es Lledoner. Enguany ja han arribat a la majoria d'edat! L'alumnat de 4t d'ESO i de Formació professional de grau mitjà i superior, dirigits pels seus professors d'educació física, han muntant per a tota l'escola tres dies d'intensa activitat física amb l'objectiu, no de competir, no de guanyar, no de vèncer sinó de compartir, de cooperar i de valorar l'esforç per arribar a la meta per damunt de les diferències. El lema d'enguany ha estat Activa cos i ment, fes esport i sigues valent! L'estiu ja s'ensuma!

XVIII Jornades Multiesportives es Lledoner

MOLTA AFLUËNCIA A LA IV FESTA DE PRIMAVERA

Dissabte 21 de maig, l'escola va celebrar la IV Festa de primavera, organitzada per l'APIMA Sant Alfons. El primer de tot, s'ha d'agrair el tema del clima: l'atmosfèric (perquè arribà la primavera i de bon de veres) i el de les bones vibracions que comparegueren entre els pares, familiars, públic, nins i nines i professorat en general.

Com ja és habitual els professors contribuïren amb la festa per organitzar i muntar tot un seguit d'activitats adaptades a l'edat dels participants: mercat solidari, taller de plàstica, manualitats, conta-contes, ball de bot, zumba, perruqueria, maquillatge, karate, sembram...la llista és bastant més extensa. Participaren també convidats de manera ben desinteressada en diferents disciplines que posaren un poc de varietat a l'oferta

La batucada va fer la primera passa i encetà la festa. A partir d'aquí tot anà rodant. Tothom va poder visitar els stands muntats per fer alguns dels tallers, va poder assistir al conta-contes, a beure suquet de llimona fet amb instruccions en anglès...i fins i tot hi va haver sessions de teatre dels petits d'educació infantil de l'activitat extraescolar dirigits per Biel Rosselló.

Un cop acabada la festa, la cloenda va ser espectacular: el departament d'anglès, amb l'ajuda dels

alumnes del grau superior d'Animació d'Activitats Físic Esportives va muntar la passarel·la de moda Fashion through the decades i l'alumnat d'ESO va desfil·lar-hi disfressat amb robes de les diferents èpoques del segle XX i fins arribar a l'època actual. Va ser molt divertit!

Després, sí que la festa tingué un moment deliciós: asseguts a taula, l'APIMA va preparar unes bones i fresques amanides i serví plats de pollastre rostit que no va tocar voreres. L'alumnat de tercer posà el punt dolç amb la venda de coques, ja pensant en el seu viatge d'estudis del proper curs.

Per acabar, s'ha de comentar que el concurs de fotografia que enguany ha tornat organitzar l'APIMA tenia per tema Stop Bullying. Les guanyadores foren Alba Cháves López de 3r A de secundària i Aina Bennassar Mas de 6è de primària, cada una en diferents categories.

I fins l'any que ve!

CAMPANYA DE RECOLLIDA DE ROBA

L'escola ha participat durant aquest darrer trimestre en la campanya de recollida de roba usada, seguint la iniciativa proposada per la Fundació Deixalles. S'ha recollit una importat quantitat de peces en bones condicions que podran ser reutilitzades entre aquells que més ho necessitin. Gràcies a totes les famílies que hi han col·laborat.

INFORMACIÓ SOBRE EL CALENDARI ESCOLAR DEL PROPER CURS

Us volem assabentar que el curs 2016-2017 començarà dia 12 de setembre. A les nou ens tornarem veure, ben puntuals, descansats i amb les forces renovades.

LES ACTIVITATS EXTRAESCOLARS S'ACOMIADEN

Un títol així ens ha sortit per recordar les celebracions de cloenda d'algunes activitats extraescolars. La primera fou l'actuació de ball de bot que cada any organitza Margalida Sureda amb la intenció de demostrar a les famílies i als mateixos nins i nines els seus avanços i el seu bon gust per ballar les peces més tradicionals d'aquesta música tan nostrada. Es va fer al pati de l'edifici de primària i enguany hi va haver una novetat: feren l'acta d'obertura de la festa els menuts que han fet l'activitat extraescolar de S'aula de música. Interpretaren petites peces d'una durada de deu minuts que varen servir perquè els menuts tingueren el seu merescut moment de glòria.

El teatre, com ja és habitual quan albira la primavera, també tingué el seu moment de representacions: en concret foren quatre obres dels alumnes d'extraescolar de teatre d'infantil i primària i de l'optati-

va de teatre de secundària.

Quant als més petits del segon cicle d'infantil actuaren dirigits per Biel Rosselló en el context de la *III Festa de primavera* celebrat per l'*A-PIMA*. Els alumnes primer i segon de primària de teatre, dirigits per Margalida Estelrich interpretaren dia 9 de juny *La princesa encantada i altres herbes*, una adaptació suigeneris de l'obra de Gabriel Janer Manila

Un relloatge per a l'home del temps va ser la tercera obra d'aquest llistat que fou interpretada pels alumnes de 5è i 6è de primària. És una adaptació de l'obra d'Adelaida Frías sota la direcció de Biel Rosselló.

Per acabar, *Alícia* visità l'escena de la mà dels alumnes de l'optativa de teatre de 2n d'ESO: un viatge que ens transporta al món de l'adolescència, les passions i els jocs de paraules més agosarats. Fou dirigit per Margalida Estelrich.

ES LLEDONER PARTICIPA EN UNES JORNADES SOBRE INNOVACIÓ EDUCATIVA

Les cooperatives d'ensenyament de Madrid varen celebrar a Palma els dies 2 i 3 de juny, a l'hotel Bellver, les Jornades sobre Innovació Educativa 2016. Es Lledoner hi va participat, juntament amb el CIDE, Aula Balear i Es Liceu, exposant una ponència titulada L'agenda com a instrument d'aprenentatge. A cura de Jerònima Muñoz, es va fer un recorregut per la història i l'arrelament de l'agenda de l'escola Sant Alfons (que té ja 22 edicions). A continuació es va assabentar l'auditori de la particularitat d'aquesta eina de comunicació fent veure que és un instrument que també té la seva vessant creativa i el seu caire educatiu. No de bades incorpora cada anys continguts diferents que

desenvolupen algun aspecte d'interès per a la comunitat educativa i converteixen aquesta eina en una proposta de treball didàctic interdisciplinari que s'organitza al voltant d'una línia argumental, diferent en cada una de les edicions i elaborada per comissions del professorat.

Per acabar amb l'estudi de l'agenda, es va presentar un exemple pràctic de com s'elabora, els estaments implicats, cost de producció, elecció del tema, recerca de participacions qualificades, muntatge, impressió i distribució. Tot es va fer prenent com a referència la darrera agenda dedicada a Sa Tanqueta, l'hortet escolar de la cooperativa i que vol ser també una guia pràctica sobre agricultura ecològica.

FORMACIÓ PROFESSORAT

Els nostres mestres fan escola i també hi van. Res millor per ensenyar que aprendre. Durant tot l'any han cercat temps per assistir a diferents cursos de formació de molt variada temàtica que us reproduïm a continuació:

Pilar Gomila, Pilar Manresa i Victòria Gomila varen assistir a les Jornades d'Atenció Primària, organitzades pel centre de Desenvolupament Infantil Creix els dies 22 i 23 de Gener amb una durada de 7'5 hores.

Al mateix temps, Pilar Gomila ha finalitzat el Grau superior de Tècnic en Educació Infantil a l'IES Antoni Maura de Palma i ha cursat l'intermedi 2 d'anglès a l'IES Mossen Alcover.

Joan Isidre Albons i Pep Miquel Sans han fet el curs Aprèn jugant: jocs alternatius i cooperatius en educació física amb una durada de 15 hores, organitzat pel CEP de Manacor.

Maria Antònia Vaquer ha cursat el nivell Avançat 1 d'anglès a l'escola oficial d'idiomes de Manacor.

Per la seva part, Caterina Obrador i Katerina Srpova han fet el curs Invertim la classe amb es TIC, de 15h de durada al CEP de Manacor.

A part, Caterina Obrador també ha assistit a Cooperam, una jornada d'aprenentatge cooperatiu. Han estat 10h de durada al CEIP Son Quint de Palma. També ha estat alumna del curs Avançat 2 (b2+) a l'Escola Oficial d'Idiomes de Manacor.

Catalina Grimalt Maura ha seguit el curs Educació per la Vida, celebrat a Pollença els dies 3 (tot el dia) i 4 d'octubre (fins a les 15 hores) de 2015.

Llúcia Pascual i Verónica Sierra han assistit al curs de Prevenció,

detecció i intervenció en casos d'assetjament escolar, de 12 hores, organitzat per l'Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar. També han fet un curs d'anglès B1 organitzat per COCETA.

Joana Mª Sierra Sánchez ha fet un curs de 210 hores d'anglès B1, organitzat per UCTAIB.

Jerònima Muñoz ha realitzat el curs L'ABC de l'economia social, de 8 hores i organitzat per COCETA. També ha fet el curs Pla de gestió cooperativa, de 20 hores, organitzat per UECOE.

Isabel Mesquida ha fet el curs Intermedi 2 d'anglès a l'EOI de Manacor. També ha fet el 2n any del Pla de Formació Permanent del professorat de secundària, organitzat pel Centre d'ensenyament superior Alberta Giménez, adscrit a la Universitat Pontíficia Comillas i homologat per la Conselleria d'Educació. Està compost per tres mòduls temàtics de 10 hores cada un i ha treballat: Bíblia i Teologia, Intel·ligència Espiritual i Didàctica i Pedagogia.

Aina Veny Riera ha fet el curs d'Intermedi I d'Alemanya a l'EOI de Manacor.

Per la seva part, Marian Molinera s'ha preparat el nivell B1 d'anglès i ha realitzat el màster de professorat per a l'ensenyament a secundària.

Maties Roig ha cursat el Seminari de llenguatge específic de la branca Científic-Tecnològica de l'Institut d'Estudis Baleàrics.

Pere Barceló Caldentey ha realitzat el curs Arduino, la tecnologia a l'abast de tothom, organitzat per Campus Tecnològic Virtual (Palma) i amb una durada de 30 hores.

Miquela Orfi i Mª Antònia Estelrich feren una sessió de formació del programa de gestió de centres Gestib durant el mes d'abril.

L'essència de la nostra escola perdura en el temps

He de dir que del dia que un mestre de l'escola es va posar en contacte amb mi per demanar-me si volia fer l'escrit per a la revista, no he deixat de pensar què podia explicar, ja que el meu primer pensament va ser: jo no me'n record de gaires coses.

I la veritat que el record de l'escola que tenc més clar és el de la figura del pare Duran i dels berenars de pa amb oli torrat amb ceba i pebre bo... que ho eren de bons!

De la meva etapa a l'escoleta record poques coses, vaig anar a Ca Ses Monges del carrer de sa Llana, on ara hi ha la Fundació Deixalles. Record que hi accedíem per l'entrada que hi havia al carrer de sa Llana. Només entrar, hi havia sembrats a banda i banda un xiprers molt grossos que ara ja han desaparegut. Allà vaig anar amb la senyoreta Margalida. Per les festes de Sant Antoni, els pares, juntament amb

l'escola, preparaven una carrossa per anar a les beneïdes.

Després, de primer fins a tercer, vaig anar a La Caritat, aquell edifici amb aquelles escales, que vistes ara, amb el pas dels anys, no m'explic com no hi havia més esclats. Record que els primers anys fèiem l'esplai al pati de la planta baixa, i jugàvem separats els nins i les nines (les nines a la part de dalt i els nins a la de baix). Era un pati tot ple de plantes de les que tenien cura les monges. Els meus mestres van ser a primer don Gabriel Bordoy, a segon n'Apol·lònia Monserrat i a tercer n'Apol·lònia Gomila.

No record si a segon o tercer ja pujàvem a fer l'esplai al pati de dalt, un lloc amb molt bones vistes i envoltat de reixeta, hi havia unes finestres que veies el pati de baix on jugaven els més petits.

A quart de primària, vaig canviar d'edifici per anar al que deien l'Escolania, amb don Pep Mascaró, un bon mestre, el record molt recte i exigent. Els primers dies vaig tenir un gran disgust perquè quasi totes les meves amigues quedaven a la Caritat, i a mi me pareixia que ja no les veuria pus mai!

Record que don Pep cada setmana sumava les notes que ens anava posant durant tota la setmana, dels exercicis que fèiem (controls, dictats, problemes, etc.) i a finals de setmana sumava totes les puntuacions i feia com un rànquing dels alumnes, i anava dient un per un la puntuació que teníem. Anar al lavabo era com una petita excursió, ja que havíem de davallar per unes escales

que hi havia just a l'entrada de l'escola, i entràvem directament a la sagristia de l'Església, i haver de travessar per dins aquella sala tan gran, tot en silenci i a les fosques, plena de quadres i figures religioses, no feia cap gràcia. Anava i tornava com un llamp.

Ja a cinquè vaig començar a l'edifici del carrer Zavellà, amb sor Margalida Esteva. Aquest va ser un any de molts de canvis, començar a anar a l'escola dels grans suposava que nosaltres també ho érem...o això pensàvem.

A partir de sisè, i fins a vuitè, ja teníem un professor per a cada assignatura, i havíem de canviar d'aula cada vegada, escales per amunt i escales per avall, crits i renou i rialles tantes mai!

Amb don Guillem Bonet fèiem socials, era uns dels mestres que m'agradava més, supòs que era per la seva manera d'explicar, feia que tot ens resultàs d'allò més interessant. Record els quadernets que fèiem per entregar-li, crec, a final de curs. I no era com ara, que amb l'ordinador i cercant un poc per Internet amb un dia el podríem tenir fet, abans ho fèiem amb màquina d'escriure tradicional i la informació la trèiem de les enciclopèdies o d'altres llibres que poguéssim tenir a l'abast.

Amb don Toni Sagrera "Xorret" fèiem matemàtiques. Havies d'anar molt viu a les seves classes, no te podies despistar gens. Ell era conegut de mon pare, i jo sabia, o al manco això me feien creure, que si no feia les coses bé, aviat per ca nostra en tendrien notícies.

Don Miquel Riera era el mestre de llengua castellana, era a l'única classes-que sèiem de dos en dos, a unes taules llargues. Amb don Toni Massot, el director, fèiem Ciències Naturals. Crec que de tots és recordat l'examen de 100 preguntes de finals de vuitè. Don Toni Maimó va ser l'encarregat d'inculcar-nos l'interès per la nostra llengua.

Amb na Lluïcia Hernández fèiem educació física, quasi sempre al pati, i de tant en tant fèiem una excursioneta darrere el Parc Municipal, per fer voltes corrent. Un any me vaig apuntar a jugar a volei, crec que per la novetat i per visitar altres escoles i veure gent nova. En aquell temps l'esport no era una cosa que m'estirés molt, encara

que després, passats un quants anys, sí que hi vaig dedicar moltes hores de la meua vida jugant a bàsquet, i encara hi segueixo estant una mica vinculada, però ara només com a mare i aficionada.

SEMBLANÇA BIOGRÀFICA

Francesca Suñer Batle va néixer a Felanitx dia 17 de novembre de 1971. Està casada i té dos fills de 18 i 13 anys, en Miquel i na Maria.

Cursà els seus estudis de primària al Col·legi Sant Alfons i va fer el batxiller a l'IES Felanitx, anomenat abans Institut Verge de Sant Salvador.

Quan va deixar els llibres, es posà a treballar en empreses del sector privat. Però va canviar una mica de rumb al mes de juny de 1999: des d'aquesta data és funcionària de l'Ajuntament de Felanitx.

Entre les moltes afeccions que li són properes, sens dubte el món del bàsquet ha ocupat un lloc important, no de bades fins fa 5 o 6 anys ha compaginat la feina i la família amb la pràctica d'aquest esport. A part d'aquesta vessant esportiva, li agrada el cinema i, sobretot, sortir d'excursió a l'aire lliure i dedicar tot el temps que pot a gaudir de la família.

És membre de la junta l'API-MA de l'escola Sant Alfons

Amb na Maria Antònia “Manxa” fèiem anglès i dibuix, i amb na Bàrbara Antich, pretecnologia o manuals, que en dèiem un temps. Amb ella vàrem aprendre a cosir botons o, fins i tot, algun vestit.

I a vuitè arribava el tan esperat viatge. Els del meu curs vàrem anar a Galícia, amb vaixell fins a Barcelona (les que compartiren camarot amb mi no sé si recorden que vaig caure dins un armari, pensava tenia les portes tancades i en lloc de recolzar-me a la porta, el que vaig fer va ser desaparèixer per uns moments...vaig caure dins l'armari). Una vegada arribats a Barcelona, amb autocar fins a Galícia. Record haver visitat Santiago, La Toja, etc. I de tornada, passada per Madrid. Allà vàrem visitar el Palau Reial, tots estàvem morts i rebentats, record les ganes que teníem de seure, però estava totalment prohibit tocar cap cadira o sofà d'aquells que hi havia per allà dins..

No puc acabar sense esmentar les excursions a Sant salvador, les Nadesles a l'església, les festes de fi de curs al Parc Municipal, la celebració del Mes de Maria, i moltes coses més, que any rere any s'anaven repetint, i que encara

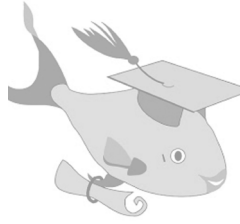
ara, moltes d'elles es segueixen fent.

De tots aquests anys a l'edifici de Sant Alfons, ja ho he dit abans, a la persona que record amb més estimació és el pare Duran, aquell homenet que ens venia les llepolies per aquella finestra, ens cobrava les paperetes i tocava la campana cada vegada que tocava entrar a classe. I com no, dels pa amb oli torrats amb ceba i pebre bo que anàvem a comprar a les cuines (sempre hi havia una bona cua per comprar el berenar), ell se'n cuidava de cobrar i crec que nosaltres...o les cuineres, ara no ho record, ens torràvem el pa.

Aquests anys a l'escola varen ser uns anys molt feliços, i ara quan escric aquestes retxes, em ve una rialla a la boca recordant-los. I ara que els meus dos fills també han passat per l'escola, i els mestres, la gran majoria d'ells, han canviat, i alguns dels que fan escola compartien pati, o fins i tot aula amb mi, no puc més que pensar que encara que hagin passat els anys i les coses canviïn, l'essència de la nostra escola perdura en el temps.

Només em queda agrair a tots els mestres d'abans la seves ensenyances i dedicació, i a l'escola per l'oportunitat que m'ha donat de compartir aquestes retxes amb tots vosaltres. Moltes gràcies!

Felanitx, 6 de juny de 2016

Benvolguts tots,

Ja fa deu anys que vaig començar aquest camí en la Junta de l'APIMA i els darrers quatre, a més, els he viscut com a presidenta.

Figurar al capdavant d'un col·lectiu no és sempre senzill, sovint has de representar i defensar postures que poden coincidir o no amb les teves pròpies idees, però avui m'agradaria acomiadar-me de la Junta donant-vos la meua opinió personal.

No és fàcil resumir tot aquest temps i poder-vos expressar el que per a mi ha significat.

Pertànyer a la Junta m'ha permès, i sobretot en els últims anys, conèixer a fons la nostra escola. I també, a causa de les mobilitzacions de la comunitat educativa que tots recordam, conèixer altres escoles de prop i d'altres municipis. Això, m'ha permès valorar el que tenim, perquè la rutina ens fa pensar a tots que els nostres veïnats sempre tenen millors coses que nosaltres, tan habituats estam a tenir coses bones que moltes vegades no les valoram.

Quan a les reunions de la FAPA, pares i mestres de totes les escoles de les illes aportaven idees de com haurien de ser les escoles en el futur, per elaborar un document educatiu comú i poder-lo presentar a les institucions de Govern, jo em sentia afortunada perquè moltes de les coses que allà es demanaven, nosaltres o ja les teníem o estaven pensades per dur-se a terme. La nostra escola, sempre amb el seu esperit innovador, ja compta amb moltes de les característiques de les que es projectaven en aquells documents.

A la nostra escola, tan important és la integració com la individualitat de cada alumne. Això, que és fàcil de dir, és molt difícil de fer, tenint un alumnat de múltiples orígens, de necessitats molt variades i una dotació professional molt menor que qualsevol escola pública. Sovint, la desconexió de tot això fa que no els agraïm prou la seva feina.

De les reunions de la nostra Junta, què us puc dir... evidentment que no tots pensam igual, ni valoram les mateixes coses, però això ens fa més valuosos perquè els diferents punts de vista després de consensuar-los entre tots sempre arriben a un projecte millor, sempre m'hi he sentida entre amics, però sobretot en aquests darrers anys el seu suport ha permès que estàs al capdavant de moltes situacions que tota sola m'haguessin sobrepassada. Com us podeu imaginar no són tot "flors i violes", són hores de reunions, discutir projectes, intentar trobar solucions a situacions conflictives, organitzar xerrades, foguerons i festes de primavera... però sempre amb la major dedicació, bon humor i complicitat possible.

I és clar que hi ha moltes coses per millorar, a l'escola i a la Junta! Però per això queden al davant uns companys que seguiran fent mans i mànigues per seguir millorant la nostra petita comunitat educativa, que sempre em tendran a la seva disposició si em necessiten.

Moltes gràcies a tots, pares, personal de l'escola, alumnes, pel vostre acolliment durant aquest temps. És hora de començar un nou cicle, de seguir lluitant pel futur amb l'energia de quan començam el camí. Camí en el qual esper acompanyar-vos per poder seguir gaudint de la nostra comunitat educativa.

Sempre a la vostra disposició,

Jerònia Pont. Presidenta.

Les proves Cangur

El nostre centre ha pres part, per sisena vegada, en les proves matemàtiques "Cangur" que es duen a terme arreu de tota Europa el tercer dijous del mes de Març. Enguany és la XVII^a edició.

Per primera vegada els alumnes de 5è, 6è i 1r i 2n d'ESO participen al concurs, però fan les proves a l'escola.

El dia assenyalat fou dia 17 de març i al nostre col·legi li va tocar fer les proves al pavelló de Campos, seu per segona vegada.

Allà ens reunírem quasi 400 alumnes de tercer i quart d'ESO i de batxiller de la comarca (Santanyí, Felanitx, Lluçmajor, Porreres i Campos)

L'horari previst era el següent:

A les 9 arribada dels centres al lloc de concentració.

De les 9'30 fins a les 10' 45 es realitzaven les proves matemàtiques.

Després l'organització ens deixa mitja horeta per berenar.

De les 11'15 fins a les 12'30 es va dur a terme una gimcana matemàtica.

Finalment devers les 13'00 tornàrem cap a la Vila.

L'estructura d'aquestes proves és la següent:

Cada nivell consta de 30 preguntes totes elles amb 5 respostes i només una de correcta.

Les 10 primeres valen tres punts cadascuna, les 10 següents quatre punts i les 10 darreres (bastant més complicades) cinc punts. Per cada resposta errada es descompta una quarta part del valor de la pregunta.

Els alumnes que han obtingut major puntuació a cada nivell són els següents:

Nivell 5è de primària: 1r classificada Ana Mas, 2n classificat Miquel Àngel Rosselló.

Nivell 6è de primària: 1r classificat

Maria Antònia Maimó, 2n classificat Jaume Pau Luengo i Damià Xamena.

Nivell 1r ESO: 1r classificat Daniel Gallardo, 2n classificat Maria Villalonga.

Nivell 2n ESO: 1r classificat Laura Vicens, 2n classificat Noah Barceló.

Nivell 3r ESO: 1r classificat Iván Martín, 2n classificat Blanca Martínez.

Nivell 4t ESO: 1r classificat Marina Adrover, 2n classificat Albert Fuster i Blai Mascaró.

La part divertida de la jornada que es du a terme a Campos és just després de les proves. Ens preparen una gimcana amb proves matemàtiques de poca durada i una prova de llarga durada.

Fues, corregudes, ganes d'acabar les diferents propostes...

La veritat és que aquestes proves són una excusa per fer una trobada de gent interessada en les matemàtiques. Des de professors fins alumnes. La competició, tot i ser important, passa a un segon pla.

Aquí hi ha una petita mostra d'algunes de les preguntes que surten a les proves.

Maties Roig Marí.
Professor de secundària

Caragol treu banya!

Aquesta primavera hi ha hagut una bona invasió de caragols i caragolins a Sa Tanqueta. Per sort no s'ho han menjat tot i ens han deixat collir el que havíem sembrat.

Si feim un repàs a l'activitat del trimestre, podem començar dient que els de 1r cicle d'infantil han sembrat plantes aromàtiques com: julivert, herba sana, moradui, alfabeguera, farigola i menta dins barrals de plàstic i així aprofitam per reutilitzar.

També ens hem trobat que a final de maig encara no havia florit cap dels gladiols que varen sembrar els de 3r de primària i els d'infantil. Els de 3 anys els van sembrar a l'hort. Els de 4 dins una pastera i els de 5 dins un cossiòl. Però cal dir que ja tenen una bona tija i pareix qüestió d'un parell de setmanes que surtin les flors.

Els pastanagons dels de 4 anys tornen grossos, però si tot va bé, serà el darrer que collirem aquest curs.

Els de 5 anys ja han collit una bona anyada de faves tendres de molta qualitat.

Els nins de 1r de primària ja han collit les cebes blanques, les quals han tengut diferents mides. També han aprofitat l'anada a Sa Tanqueta

per sembrar un esqueix dins una ampolla d'aigua. Amb aquesta activitat intentam conscienciar els nins que és important reutilitzar materials.

Els de 2n també han collit les lletugues variades que havien sembrat. No varen ser massa grosses, però les vàrem collir abans de que els caragols se les fessin seves.

Les motes de julivert dels de 3r curs ja van ben bones, a més, ja han començat a treure flor qualche petúnia de les que sembraren. Aquest nivell ha fet moltes activitats relacionades amb l'hort aquest curs.

I els més grans de 6è curs ja han collit 6 kg d'estrigassons.

Auuuuuuu. Bon estiu i bones vacances a tots!

L'estrigassó torrat

Aprofitant que ha arribat el bon temps i la primavera, a l'escoleta municipal ho vàrem celebrar fent jocs al pati i activitats:

LA NOSTRA FESTA DE PRIMAVERA!

Escoleta municipal

Un dia vàrem fer bombolles: de grosses, de petites...mirau que ho era de divertit!

Un altre, taller de maquillatge relacionat amb la primavera: florettes, marietes, papallones.

I per acabar
varem fer una
gran cursa i
varem jugar amb
les pilotes.

A més a més, també
elaboràrem petits
murals per decorar el
passadís de l'escoleta

Hem après que a la primavera surten les flors, que hi ha diferents animals que es desperten en aquesta època i que, amb l'arribada del bon temps, tenim la possibilitat de gaudir d'aquests bons dies de sollet i sortir al pati.

LA PANERA DELS TRESORS

*Ecoleta de Sant Alfons
1r cicle*

Presentem una proposta d'aprenentatge que respecta i que afavoreix la gran curiositat dels nadons en l'exploració i el descobriment de l'entorn: LA PANERA DELS TRESORS.

Quan parlem de la panera dels tresors ens referim a una panera de vímet dur plena d'objectes fàcilment manipulables (esponja, raspall de dents, closques de coco, cullera, claus, cremallera, campana, mirall, etc) que té com a finalitat proporcionar estímul per experimentar a través de tots els sentits dels nostres nadons.

Que bé que estan els infants de primer d'infantil al voltant de la panera, en aquest racó tan acollidor i que tant aprecien!

Exploren els objectes i en descobreixen les propietats: els llepen i els mosseguen, els observen, els oloren, els agafen i els deixen anar...

Tal com veieu, la panera dels tresors és molt més que el mer recull d'objectes que es deixen en mans dels infants; és un recull de materials per realitzar una proposta educativa en majúscules.

HEM TORNAT GRANS

*Escoleta de Sant Alfons
2n cicle*

Passen els dies, els mesos i els anys i això és el que ha passat als nins de 6è d'infantil que començaren

a l'escoleta als 2 i 3 anys (alguns d'ells abans) i ara han acabat una etapa per començar-ne una de nova: PRIMÀRIA.

Suposam que els records seran molts, alguns de més fermes i d'altres de més confusos, ja que les vivències viscudes aquí hauran estat les primeres del seu llarg viatge escolar.

Ara ja tenen la capacitat bona d'imaginar i de dibuixar com voldrien que fos aquesta nova aventura que començaran al setembre.

Així doncs, dins l'àrea de lectoescriptura i d'expressió oral i escrita els vàrem anar fent diferents preguntes i ells varen anar perfilant el seu futur cada un amb la seva imaginació.

Com t'imagines la teva nova escola?

- m'agradaria que tengués un "columpio" i un tobogan
- un pati molt gran, molts de nins i hi haurà un tobogan i també una porteria.

A què jugaràs al pati de la nova escola?

- a "pilla-pilla"
- a un, dos, tres pica paret
- a cocodrils
- a zombis
- a futbol
- a reis i reines

Com t'imagines la teva mestra?

- que fos simpàtica i aguda
- m'agradaria que explicàs bé les fitxetes
- m'agradaria que tengués els cabells grocs
- m'agradaria que tengués els cabells arriassats i també llisos.

Què t'ha agradat més de l'escoleta?

- jugar a l'escola unitària
- fer escultures
- m'ha agradat escriure, llegir, jugar amb les tauletes i tots els amics que he tingut el joc simbòlic
- jugar a ses fades i a princeses, també fer psico i la mestra.

I així podríem anar posant totes les seves experiències viscudes i les que esperen viure.

Esperem que les expectatives i la realitat siguin el més positives possible.

Que tenguieu molta sort!!!

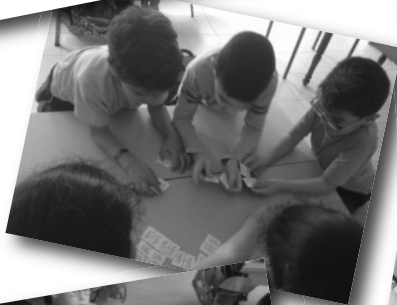
TREBALLAM LES MATEMÀTIQUES

1r primària

Els alumnes de primer durant aquest darrer trimestre, hem après a sumar portant-ne i hem començat a utilitzar els euros.

Per aquest motiu, aprofitant que la mestra de pràctiques volia fer una festa d'acomiadament, hem fet diferents activitats lúdiques i cooperatives per treballar els dos objectius anteriors.

Per començar les activitats, vàrem practicar el maneig dels euros i la descomposició de nombres mitjançant jocs grupals dins l'aula. Utilitzàrem dòminos, cartes, fitxes d'unitats i desenes, pissarres, bitllets i monedes.

Per finalitzar l'activitat vàrem anar a passar l'horabaixa al Parc Municipal. Allà, ens convertirem en clients d'un restaurant. Per parelles vàrem llegir les cartes del restaurant i elegirem una beguda i un plat per menjar. La nostra feina consistia en escriure en un paper la nostra comanda, col·locar en forma de suma el preu del que havíem triat i finalment sumar.

Ja que ho vàrem fer beníssim gaudirem d'una bona berenada!

Amb aquest tipus d'activitats lúdiques i cooperatives fomentam que l'alumne comenci a pensar i actuar al voltant d'una situació molt semblant a la realitat. A més a més, fomentam el treball cooperatiu mitjançant la feina en grup.

L'HORTET

2n primària

Aquest trimestre vàrem visitar el nostre hortet per recol·lectar les nostres lletugues i muntar la paradeta, on posàrem a la venda aquests productes.

Com organitzàrem l'activitat? Visitàrem l'hort els dos grups de segon per separat. Una vegada allà, mentre uns collien les lletugues els altres agafaven caragolins i plantes aromàtiques; entre elles, fonoll tendre i espígol que estava ben florit.

Poguèrem fer una classificació de plantes, segons les seves característiques: de la tija, si tenien flor o no, si eren culti-

vades o silvestres...

Totes foren activitats que havíem treballat a classe a l'àrea de naturals i que a l'hort les poguérem observar a través dels nostres sentits: vista, olfacte i tacte...

Amb l'espígol decidírem fer una activitat a l'aula. Sabíem que a partir d'ell s'elaboraven perfums...

L'espígol és una planta habitual a la mediterrània, zona on vivim, que s'adapta al clima i a les condicions de l'entorn...Així que...

Elaborarem bosses de sals o bosses per perfumar els calaixos!

1.- Cada alumne dugué de casa una bosseta de bijuteria que tenien per casa (per tant, reutilitzarem...)

2.- Es va repartir l'espígol i cada un dels alumnes feren petits trossets que col·locarem dins les bossetes.

3.- Dins les bossetes hi havia els trossets d'espígol i posarem sal gruixada...

4.- Ho mesclarem tot i llest... ja tenim les nostres bossetes perfumades!!

Fou una activitat ben perfumada!

EL GENOGRAMA FAMILIAR

2n primària

El genograma familiar és una representació gràfica, en forma d'arbre genealògic, de la informació bàsica de, almenys, tres generacions d'una família. Inclou informació sobre la seva estructura, les dades demogràfiques dels membres i les relacions que es mantenen entre ells.

A les aules de segon hem volgut treballar amb els alumnes aquests aspectes, simplement tenir un petit coneixement de l'estructura de la seva família, els seus orígens...

Aquest petit treball posteriorment, i si els interessa, pot aportar una gran informació.

Els tenen la base d'aquest treball. Si l'ampliam poden conèixer la seva relació amb el cicle vital de la família.

L'ampliació del genograma familiar pot fer-se en tres fases successives:

- 1) Traçat de l'estructura familiar
- 2) Recollida d'informació bàsica sobre la família
- 3) Delineat de les relacions familiars.

Nosaltres a les nostres aules hem treballat el punt 1. Ara si voleu, es pot acabar de realitzar seguint els altres dos punts.

Durant el curs, els alumnes de 3r de Primària hem anat fent diferents tallers:

TALLERS

3r primària

Elaboració de crespells

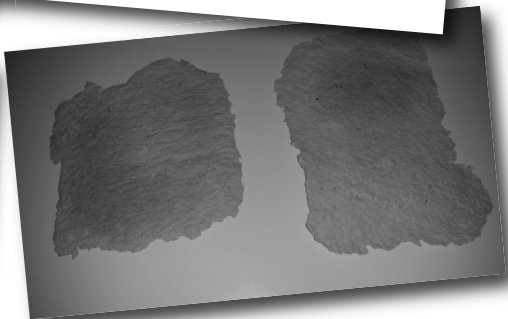
Experiments amb diferents substàncies (mesclades homogènies i heterogènies)

experimentant amb les plantes (a partir de la llavor o el bulb hem observat el procés de creixement i trasplantació d'una petúnia i un gladiol)

Paper reciclat (trossejar el paper, posar-lo en remull amb aigua, triturar-lo i manipular-lo fins a aconseguir un full un poc guixat)

UN TRIMESTRE D'AVENTURES

4t primària

Aquest trimestre hem viscut moltes aventures, ja que la climatologia no ens va permetre fer les excursions del primer i segon trimestre, ara se'ns han ajuntat un caramull d'experiències.

Hem navegat per les aigües de Ciutat amb la Balear, una nau del 1924 que va estar 50 anys a Portocolom.

Vàrem visitar la capella de Miquel Barceló a la Seu, després d'haver vist al·lucinat el vídeo de com va treballar el fang. Aquest artista és una màquina i és del nostre poble!

També hem anat d'excursió a la Serra de Tramuntana, però la cirereta han estat els dos dies de colònies. Quina passada!

Aquí teniu un resum de les emocions viscudes i de les impressions que ens han quedat.

A les colònies ens fa una mica de tristesa que ens anam de casa, però també sentim molta alegria per anar a dormir amb els teus amics.

Nerea Ruíz 4t A

Jo, la nit anterior, vaig estar molt emocionat i vaig ser molt feliç de ser de colònies. Va ser tan divertit!

Miquel Àngel Soriano 4t B

Ses colònies és passar temps junts i passar-s'ho bé.

Tòfol Piña 4t A

Tot i que em vaig barallar m'ho vaig passar molt bé i vàrem crear tres grups: Chupilandia, Triatlandia i Montezlana.

Xavier Pàramo 4t B

Les colònies, per a mi, són una aventura i una gran experiència de dormir junts, preparar la taula per als altres, etc.

Xavier Nicolau 4t A

Jo m'ho vaig passar molt bé amb les activitats, els monitors, els jocs i els menjar i vaig estar molt content perquè varen ser les primeres colònies de la meua vida. Enric Aponte 4t B

Les colònies són dos dies i una nit de desconnectar i passar-s'ho bé!

Pau Bennàssar 4t A

Me vaig divertir molt aquests dos dies. Vàrem jugar molt. El que més em va agradar va ser el vespre que vàrem contar històries de por. De dia vàrem jugar a les olimpíades. M'ha encantat!!!

Vivian Nevelinova 4t B

Quan me'n vaig anar de colònies m'ho vaig passar molt bé. El dia que ens havíem d'anar vaig sentir tristesa i ràbia perquè volia quedar, però també vaig sentir alegria perquè me n'anava a casa amb els meus pares.

Wendy Diaz 4t B

Les colònies són per estar junts amb els companys de l'altra classe. I per passar-s'ho bé!!!!

Marc Monserrat 4t A

Qui diu que la música només es pot escoltar? La música es fa, es viu i sobretot, podem jugar amb ella!

JUGAM AMB LA MÚSICA

5è primària
Departament de música

Això és el que han fet els alumnes de cinquè de primària, que posant una mica d'enginy, han reinventat els jocs de taula de tota la vida per convertir-los en eines per aprendre música jugant.

D'aquesta manera, han sorgit jocs com el Notakub, el Twister musical, el Bingo Rítmic, Uno Music, Dòmminos, Oques, Memory, Party i fins i tot jocs d'invenció pròpia. Així han pogut interioritzar els coneixements d'una manera lúdica i totalment creada pels alumnes. Cal dir que han fet autèntiques obres d'art!

Cartes amb figures de durada similar, interpretar un ritme per poder avançar cases lles o saber respondre a les preguntes de la Ruleta...són activitats gràcies a les quals s'han acostat una mica més als objectius de divertir-se aprenent. Tota una experiència!

VIATGE A BARCELONA

6è primària

Dia 9 de març de 2016:

Tota aquesta experiència va començar dia 9 de març a les 5:30 hores del matí, bastant adormits però amb unes ganes tremendes d'iniciar una nova experiència que mai oblidaríem ni oblidarem.

Una nit abans del viatge, ja començarem els nervis, tant amb els preparatius, com amb l'escrit tan il·lusionant que ens dedicaren els mestres de 6è i pel qual n'estam molt agraïts.

Aquesta nova etapa estava a punt de començar amb l'arribada de l'autobús per anar fins a l'aeroport de Palma.

"Ding dong" "ding dong", ja ens avisaven de l'aeroport que el nostre vol cap a Barcelona estava preparat. Crits i

renous dins l'avió:

TRES, DOS, UN... GO TO BARCELONA!

Un cop arribats a Barna (Barcelona) berenàrem i partírem cap al Museu Marítim. Allà vérem vaixells de tota mida, des d'un centímetre a reals. Ja era hora de dinar, agafàrem el bus i partírem cap a l'Hotel Amrey Sant Pau a deixar l'equipatge i omplir la panxa. Allà ens presentaren N'Enric, el director de l'hotel, que ens feia molta gràcia perquè ens deia "nois i noies".

No estàvem segurs del temps perquè estava plovent, però decidírem anar a visitar el monument que caracteritza més Barcelona: La Sagrada Família. Una obra d'en Gaudí, espectacular. Encara no està

acabada però estam segurs que quan s'acabi serà encara més impressionant.

Ja es feia fosc i anàrem a sopar. N'Enric ens aconsellà, i assenyala a un mapa el recorregut que faríem per veure Barcelona de nit. Va ser una volta molt llarga, però realment va pagar la pena per veure que Barcelona mai no s'apaga del tot, sempre queden petites llums enceses.

Després d'una gran volta tornàrem a l'hotel ja finalment per descansar, i dormir, que ja ens feia falta després d'un dia tan llarg i intens.

Dia 10 de març:

L'endemà, ens aixecàrem tots animats ja que per a nosaltres era el dia més divertit, excepte per als "madridistes", perquè una de les visites més esperades era el Camp Nou. Cada dia ens havíem de veure a una sala a les 8:30h per berenar. Hi havia un bufet amb moltes coses per triar.

Molt prest partírem cap a la zona del Camp Nou on arribàrem molt entusiasmats. Allà visitàrem el museu del Barça, on aprofitàrem per comprar els regalets. Tot seguit férem el tour, una volta sencera a tot l'estadi, inclòs el propi camp de gespa. Va ser una volta de més o menys una hora. Seguidament anàrem a una instal·lació just devora el Camp Nou, era la pista de gel, on ens divertírem molt. Ens donaren uns patins i uns cascos a mida i, a patinar s'ha dit! Un parell de nins es lesionaren però no va ser gran cosa, i així i tot, va ser fantàstic.

Tornàrem a dinar a l'hotel i l'horabaixa ens tocava veure peixos: El Maremagnum. També ens va agradar. Anàrem a l'aquari, allà vérem molts de peixots i coses relacionades amb la mar. El que més ens va impressionar va ser el túnel on passaven nedant molts taurons.

Amb molta fam, vàrem anar a sopar i després a una bitllera a jugar a bitlles. Amb unes sabates especials, férem diferents partides i ens regalaren una beguda i una bossa de patates a cada un. N'hi havia que no havien acabat la corda i per tranquil·litzar-nos ens dugueren a un parc a on vàrem estar una horeta fins que tornàrem a dormir perquè ja era molt tard.

Dia 11 de març:

L'endemà ja era el darrer i l'havíem de gaudir. Per tenir una bona tornada, el matí anàrem a Zoològic on ens deixaren anar en petits grups a veure els animals. No teníem massa temps perquè estava quasi a punt de començar l'actuació d'aquells lleons marins tan bells. Es feia l'hora d'arreglar i per darrera vegada anàvem a l'hotel. Dinàrem i cap a les habitacions a recollir la maleta. Eren els darrers

moments a l'hotel, així que ens acomiadàrem del personal que tan bé ens va tractar.

A la tarda Cosmocaixa... Anàvem amb la idea que no seria gens divertit, però ens vàrem dur una gran sorpresa perquè va ser una passada! Tot estava ple de màquines rares, on podies investigar tot el que volies. També podies passar a una sala on feia molta calor, una selva amazònica, a gaudir d'un parell d'animals i d'un paisatge molt bonic. Ens vàrem divertir una bona estona, i jugant jugant hem après moltes coses.

Tot seguit sortírem del gran recinte, i amb el bus, tornàrem cap a l'aeroport de Barcelona per volar cap a casa. A l'entrada de l'aeroport, ens acomodàrem i començàrem a sopar, tocava un pícnic preparat pels de l'hotel. En aquells moments, eren els darrers minuts en què érem a Barcelona, i ja ens tocava el vol de Barcelona a Palma, i el darrer bus de Palma a Felanitx! Arribàrem cantant "Mi gran noche", molt contents i una mica tristos a la vegada, i tots cansats cap a casa nostra!

Havien estat uns dies inoblidables!

**Roser Julià Mascaró i Neus Pou Roca. 6è
9, 10 i 11 de març 2016**

PROJECTE DE L'HIVERNACLE DE L'ESCOLA

1r ESO

M'ho van explicar i ho vaig oblidar,
ho vaig veure i ho vaig comprendre,
ho vaig fer i ho vaig aprendre.

Enguany els alumnes de primer d'ESO hem fet el projecte de la construcció d'un hivernacle a l'àrea de matemàtiques.

Hem treballat aquesta metodologia perquè als alumnes els ajuda a aprendre a aprendre, els motiva a descobrir i, el més important, aconsegueixen un aprenentatge significatiu.

Durant tot el curs una hora a la setmana hem fet feina al projecte. El primer que vàrem fer va ser mirar el tipus d'hivernacles (mides, formes, per què s'utilitzen, etc.), mirar amb una brúixola l'orientació del nostre Hortet, vam prendre les mides de la parcel·la, vàrem aprendre a passar les mides reals a escala i vàrem fer els plànols.

A continuació vàrem fer la maqueta del nostre hivernacle, la vàrem fer de materials reciclats i després es va triar quin era el disseny de l'hivernacle que més ens agradava que serà l'hivernacle que construirem.

Quan vàrem tenir triat quin era l'hivernacle, vàrem aprendre a fer un pressupost, cada un de nosaltres vàrem pensar de quin material volíem fer l'hivernacle, vàrem cercar els preus per internet, alguns de nosaltres vàrem anar a les ferreteries, a les ferreries, a grans superfícies per poder tenir els preus del material que necessitam per a la construcció de l'hivernacle. De tots els pressupost se va triar el que més convenia.

Les pautes que es varen considerar a l'hora de triar el pressupost varen ser: que el material fos resistent perquè a la zona on s'ha de construir fa molt de vent sempre i que el preu fos coherent. Al final el nostre hivernacle el construïrem de ferro galvanitzat.

La construcció s'elaborarà al setembre pels alumnes i amb l'ajuda dels professors. Hem après moltes coses noves i hem après a resoldre problemes nosaltres tot sols i a fer treball cooperatiu, hem gaudit!

Aina Vicens Mora 1rB ESO

PARAULES D'ORIGEN

ÀRAB

2n ESO

Per tots és sabut la importància que va tenir per a les illes la conquesta dels musulmans al segle X, ja que

gran part dels seus coneixements han perdurat fins avui dia.

Els sistemes de regadiu, l'àlgebra, la cirurgia, l'astronomia, l'alquímia i la numeració decimal són alguns exemples dels sabers que introduïren i que, avui dia, ens fan la vida més còmoda. No és d'estranyar, per tant, que moltes de les paraules que utilitzem actualment provinguin de l'àrab. Els alumnes de 2n d'ESO hem volgut fer un petit homenatge als nostres avantpassats, rendir un homenatge a tots els coneixements que ens van transmetre i a l'herència que ens han deixat.

A continuació us oferim un recull de paraules catalanes d'origen àrab:

Agricultura

Albercoc
Albergínia
Arròs
Carxofa
Cotó
Garrofa
Llimona o llima
Safrà
Taronja
Tramús

Astronomia i matemàtica

Algorisme
Guarisme
Xifra.
Zenit
Zero

Química i adrogueria

Alcohol
Elixir
Química
Talc
Xarop

Atuell de casa i vestimenta

Aixovar
Alfàbia
Arracada
Barnús
Catifa
Escac
Gerra
Guitarra
Matalàs
Safata
Sanefa
Sofà
Tassa

Comerç i transport

Albarà
Aranzel
Aval
Tara
Tarifa

Gastronomia

Almívar
Escabetx
Fideu
Massapà

Navegació i vents

Alatxa
Garbí
Llebeig
Ratxa
Xaloc

Territoris i govern

Alcalde
Aldea
Alqueria
Rafal
Raval

Llinatges

Amengual
Armengol
Arrom
Banús
Bennassar
Borja
Bosch
Gamundí
Maimó
Massot
Massutí
Medina
Melis
Mesquida
Moragues
Omar
Soler

Món de la construcció

Alcova
Jàssera
Magatzem
Racó
Rajola
Safareig
Síquia
Tarima

Fauna

Gasela
Girafa
Zebra

L'ABANDONAMENT ANIMAL

2n ESO

L'abandonament animal és un problema mundial, provocant que milions i milions d'animals adoptables morin cada any. Moltes persones que compren quissos, decideixen després que són un molèstia, i se'n desfan d'ells, afegint encara més cans innocents als grans nombres ja condemnats a mort.

Les raons principals de l'abandó animal són:

- El propietari troba que el ca li dona molta feina, i no té temps per atendre'l correctament.
- Persones irresponsables que no esterilitzen les mascotes, el que es converteix en ventrades no desitjades
- El propietari ja no pot tenir el luxe de mantenir una mascota.
- Criadors irresponsables que volen guanyar doblers.

Educació Secundària **escola**

- El propietari té un nadó, de manera que ja no vol un animal a la casa
- El propietari es muda a una propietat que no permet animals domèstics.
- El propietari ha perdut l'interès per la mascota
- El propietari està malalt i és incapaç de tenir cura de la seva mascota .
- El propietari no vol el seu gos quan és vell.
- El propietari no vol un gos quan requereix atenció mèdica.

Per ajudar, podem difondre el coneixement de la tràgica situació d'abandó animal i les seves conseqüències, i arribar al cor de tantes persones com sigui possible . Esperam que això animi a :

- Adoptar gossos de refugis, gats i altres animals abandonats.
- Mai deixar els animals en refugis, mentre fomenten i financen el problema de l'excés de població mitjançant la compra o l'obtenció de nous cadells o gatets.
- Esterilitzar els seus animals domèstics.
- Unir-se a equips de voluntaris d'ajuda als animals.
- Donar diners per salvar la vida dels gossos dels refugis , hi ha diversos llocs webs on pots triar un gos i mantenir-te informat del seu progrés.

Cada any s'abandonen al voltant de sis-cents milions de mascotes arreu del món. A E.U.A., cada any són abandonats al voltant de 4 milions de gossos, al Regne Unit uns 130.000 i a Espanya, que és el país europeu que més mascotes abandona, uns 150.000 i a les Illes Balears 9653 gossos abandonats. (gràfic)

Hi ha moltes associacions contra l'abandonament animal, en són exemples:

- Associació Contra l'Abandó Animal " AYUCAN " (Madrid)
- Protectora d'animals Gran Canària (Gran Canària)
- Huellas Mallorca (Mallorca)
- L'Associació Adopta Un Amic (Barcelona)

El més important de tot és que:

NO ABANDONIS

NO COMPRIS

ADOPTA !

Àngels Fiol Bonnín. 2n d'ESO A

PROJECTES

ESO

Departament d'Anglès

Us presentam els projectes que hem treballat a l'àrea d'anglès durant aques curs escolar.

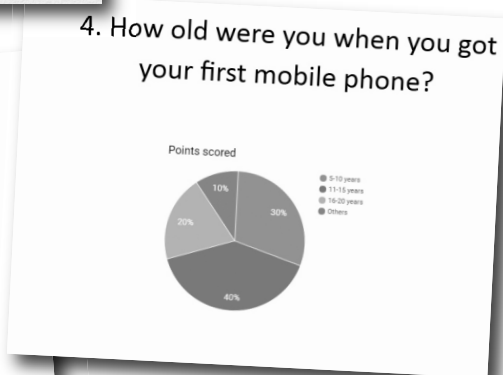
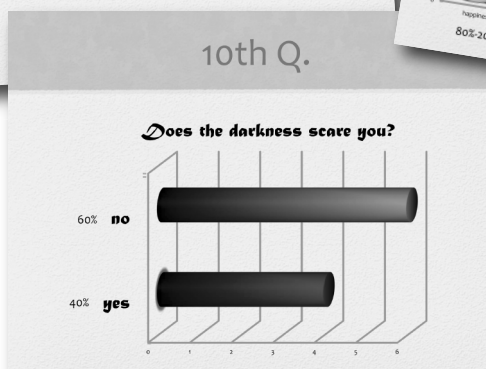
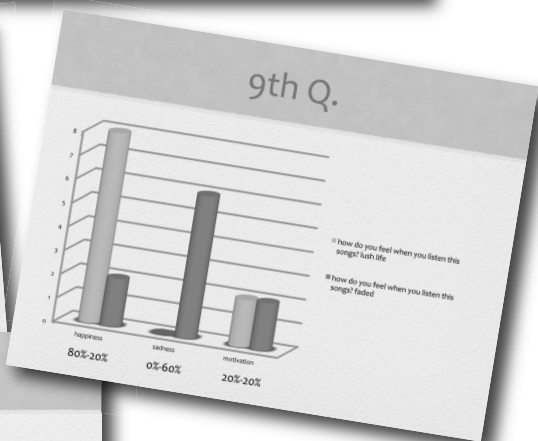
Començarem amb els alumnes de primer que varen treballar amb el tema de moda i passat simple. Aquesta vegada vàrem decidir abandonar el llibre de text i fer aquesta unitat com a projecte. Els nins varen fer feina en grups, cada grup havia escollit una dècada des dels anys 50 fins als anys 90, i la seva tasca es dividia en dos blocs. El primer bloc era més teòric, on els nins elaboraren una fitxa sobre la seva dècada, amb vocabulari i descripcions de la típica moda, utilitzant el passat. També varen crear targetes per jugar a memory.

El segon bloc era la part que realment els motivava perquè era quan varen començar a preparar la desfilada per a la Festa de Primavera. Va sortir molt molt bé, com podeu comprovar a les fotos.

Educació Secundària **escola**

A segon d'ESO vàrem fer un projecte conjuntament amb el professor d'informàtica. Els nins havien de preparar una enquesta (el tema era de lliure elecció) i després elaborar infografies amb els resultats de les enquestes (aquí començava la feina d'informàtica). Els nins varen entrevistar altres alumnes, professors, i fins i tot turistes al carrer i els gravaren amb els mòbils. Al final varen exposar els treballs davant la seva classe. Aquí teniu dos exemples dels treballs.

A tercer vàrem treballar amb els alumnes de Polònia (eTwinning), els nins havien de preparar un pòster sobre les normes (per practicar els modal d'obligació) utilitzant la pàgina web Canva. Al final els nostres alumnes havien de comentar els pòsters dels polacs i viceversa. Aquí teniu un exemple amb el tema: Com sobreviure a Espanya.

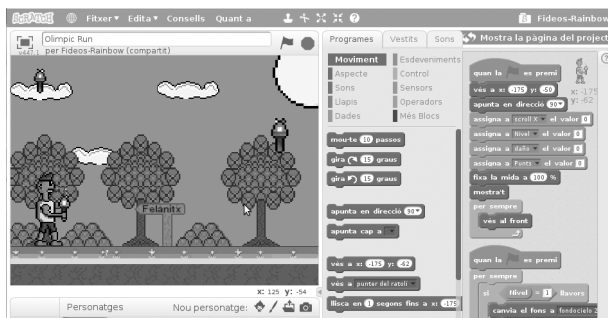
A quart vàrem treballar el tema del cinema i com no podria ser d'una altra manera, els alumnes havien de fer es seu propi curtmetratge. El tema era de lliure elecció, però era obligatori entregar per escrit l'argument de la pel·lícula i el guió. Després de veure els resultats a classe, els grups havien de fer una crítica de les pel·lícules dels altres utilitzant les passives que era el que treballàvem aquesta unitat.

Els resultats han estat extraordinaris, els nins han demostrat un gran nivell de creativitat i competència digital. Com a darrera part d'aquest projecte es va fer una "nit d'Oscars" on vàrem entregar els premis a la millor pel·lícula i els millors actors. Podeu veure totes les pel·lícules al canal de Youtube anomenat Alfons Lledoner.

SCRATCH DAY

4t ESO

Dia 7 de Maig de 2016 els 4 alumnes de 4t d'ESO Bartomeu Vicens Monserrat, Albert Fuster Oliver, David Almodóvar Arenas i Francesc Miquel Obrador Artigues juntament amb el professor Jaume Obrador Vaquer anàrem a la UIB per presentar el nostre projecte de Scratch. Basilio's Adventures va ser el joc que durant setmanes vàrem elaborar per aquest concurs, que consistia a crear un videojoc o una animació de temàtica olímpica amb el programa web Scratch.

Quan arribàrem a l'edifici Anselm Turmeda, després de donar-nos la benvinguda, ens enviaren a una sala d'informàtica on férem un repte molt difícil d'Scratch durant 2 hores.

El repte era crear un joc de parelles d'objectes amb els coneixements de programació que teníem utilitzant, clarament, l'Scratch. A las 12:30 Fideos-Rainbow, el nom del nostre grup, presentàrem el nostre projecte als curiosos i, sobretot, als jurats. Després de presentar el projecte començà el lliurament de premis, on per desgràcia, no guanyàrem res ja que els altres jugadors eren de major nivell. Però, encara així, desitjam poder tornar-hi l'any que ve. I, ja que, l'any que ve segurament ja no serem alumnes d'aquest col·legi esperam trobar-nos amb un nou equip d'Es Lledoner.

COM HA ANAT EL CURS

FPB

“El meu primer any a l'FP de Perruqueria ha estat molt bé. Les classes m'han agradat bastant en comparació a l'any passat. Amb els professors em va costar agafar-los confiança, però ara crec que ens duim molt bé. Enguany, el professor que m'ha ajudat més ha estat la mestra de depilació, na Marian” (...)

Eduardo de los Ríos Reina. 1r Perruqueria

“Les classes se fan els horabaixes i t'entretens molt i quan tens vacances no saps el que has de fer. Pel que fa als professors, fins que no els coneixes, no saps com són; però són amables, simpàtics i en la part de l'estudi expliquen molt bé” (...)

Sílvia Binimelis. 1r Perruqueria

“M'he agafat aquest any com una oportunitat perquè l'any passat em va anar malament perquè no volia entendre el que deien...i en aquesta escola entenc millor les coses que expliquen. Aquest any m'esforç al màxim i hi pos interès. He après coses noves i agraeixo l'oportunitat de poder estudiar el que m'agrada”.

Laura Navarro. 1r Perruqueria

“Vaig començar les classes dia 21 de setembre de 2015 i no amb molta d'il·lusió perquè havia de venir per les tardes i no coneixia a ningú. Però després d'una setmana em vaig adonar que els meus companys són fantàstics i que els professors ens ajuden molt més amb els dubtes que tenim i que són més pacients”

Jennifer Vázquez. 1r Perruqueria

“Jo no m'esperava que fos així. Al principi no sé com explicar com em sentia però a poc a poc, he anat agafant confiança. M'agrada el centre perquè els horabaixes només hi som nosaltres i no hi ha tanta de gent com pels matins”.

Maria del Mar Sansó. 1r Perruqueria

“En aquest curs he après que cada dia és diferent. El centre m'encanta perquè està en un bon lloc. La nostra tutora, Antònia Maria Mestre, és molt bona professora i té molta paciència amb nosaltres perquè de vegades som una mica inaguantables. El meu objectiu és ser una bona perruquera i esteticista i que els meus professors vinguin al meu centre per jo poder donar-los les gràcies per ensenyar-me”.

Seres Pérez Cortés. 1r Perruqueria

“Després d'acabar aquest any, vull seguir estudiant per ser una de les millors perruqueres de models. Els professors d'aquest institut entenen les situacions que hem passat i ens ajuden donant-nos bons consells per poder triar el camí. Esper que l'any que ve pugui fer pràctiques i que arribi on m'he proposat arribar”.

Bianca Cotrau. 1r Perruqueria

“Els professors i els companys de classe són molt bona gent. He après moltíssimes coses i me n’he adonat que no vaig apreciar el temps. Ara, el valoro i no el vull perdre. Vull seguir estudiant. L’any que ve faré segon de Serveis Administratius i me fa ganes perquè vull seguir aprenent coses sobre aquest ofici. La meua mare treballa en una oficina i si puc ajudar-la, treballaré amb ella”.

Yanel Ceballos. 1r Serveis administratius

“Aquest any ha estat diferent d’ençà que vaig començar els meus estudis a primària. Les assignatures són molt parescudes però també hem començat a estudiar-ne d’altres com Arxiu i Comunicació. La veritat és que no me sap gens de greu haver triat aquesta Formació Professional Bàsica de Serveis Administratius perquè he après molt”.

Nora Abdelloui. 1r Serveis administratius

“Aquest any m’ha agradat bastant perquè al principi pensava que no m’entendria amb els companys però no ha estat així. Els professors són molt amables amb nosaltres. Per a mi, les assignatures són complicades i me costen un poc però ens ho expliquen molt bé i me resulta més fàcil estudiar”.

Kautar el Hamoumi. 1r Serveis administratius

“Jo he estat a aquest centre des de pre-escolar. Vaig fer fins a 2n d’ESO i després me vaig inscriure a FPB de Serveis Administratius. Aquest any he conegut a molta de gent d’altres pobles i he fet bons amics. També he conegut a alguns professors. Les classes amb la meua tutora, na Glòria Morjo, m’agraden. També, les classes de matemàtiques que no se fan pesades, perquè el professor Jaume Vicens és bastant enrotllat. L’any que ve faig comptes seguir estudiant el segon curs”.

Manuel Castro Alias. 1r Serveis administratius

“Aquest any ha estat diferent als altres. Vaig a un centre de Felanitx (Es Lledoner) i m’agrada perquè els professors són agradables i expliquen molt bé. Ha estat un plaer conèixer als meus companys. Personalment, les classes que més m’agraden són les d’estètica i les de matemàtiques.

Anouar Oueled. 1r Perruqueria

“El meu objectiu és aprovar el curs i poder seguir l’any que ve i anar a fer pràctiques. El centre m’agrada i els meus companys també perquè són molt divertits. Els professors ens ajuden molt però quan s’enfaden... Esper aconseguir el títol “.

Ana Horcas. 1r Perruqueria

“Les classes me van bastant bé, encara que les classes d’anglès me costen un poc. Els professors expliquen bé i m’ajuden molt. M’agrada aquest centre i el meu objectiu és treure’m el títol i poder ajudar als meus pares amb la meua feina”.

Abdeslam Zougadhi. 1r Perruqueria

“Aquest curs m’ha agradat perquè he conegut molta de gent que ara són els meus amics. Les noves matèries que estudiem m’agraden perquè són divertides. No m’agrada fer les classes per les tardes però val la pena fer aquest curs d’FPB”.

Ayoub Abdelloui. 1r Serveis administratius

TANCAM EL CURS

CF Activitats Físiques

Hem arribat a final de curs i la segona promoció del grau mitjà d'Activitats Físiques en el Medi Natural es prepara per realitzar el bloc de formació pràctica. Han estat 10 mesos on a banda de la formació feta al centre s'han realitzat altres tasques complementàries.

El nostre alumnat ha col·laborat amb l'Ajuntament en l'organització de la diada "Mou-te amb cap", han guiat excursions per la Serra de Tramuntana als alumnes d'ESO, han ajudat en l'organització de la diada de Sant Jordi, han dinamitzat l'esquiada que organitza l'escola i, com no, han tingut un pes importantíssim en l'organització i conducció de les Jornades Multiesportives. A més d'això, han realitzat formació específica de vela, caiac i escalada.

A banda dels projectes abans esmentats, els alumnes de grau superior també han contribuït en l'elaboració de l'espectacle de circ que es fa el dia de final de curs, han animat la Festa de Primavera, han participat en el projecte d'anglès de 1r d'ESO "Fashion through de decades" i sobretot, han fet que la darrera hora dels divendres fos "diferent".

Totes aquestes activitats (entre d'altres) suposen una formació extra per als nostres estudiants que fan que experimentin de primera mà el que els tocarà fer una vegada acabin els estudis. L'aposta del centre cap a una formació basada en la realitat professional és ben clara i decidida.

Canvii amb el temps

Dèria: idea fixa que incita persistentment a fer alguna cosa o afició forta que dirigeix totes les accions.

Ara que acaba el curs escolar, comença a fer calor i ja ha arribat el bon temps, se'm desperta la dèria per la mar. És hora de començar a rascar i a pintar la barca i posar-la a punt per a l'estiu, que hem d'anar a pescar! No record cap estiu sense barca. Mon pare sempre n'ha tenguda una, un llaütet de fusta de 22 pams, Eolo, amb el qual ja de ben petit sortia a pescar amb els amics. D'aquí em ve la passió per la pesca i els llaüts. La meva primera barca fou una llanxa petita, però l'estiu passat la vaig baratar per un llaüt més gros, sempre n'havia volgut un! Un llaüt et dóna tranquil·litat, va tira-tira. Pas molt de

gust de trescar per mar, anar a la platja i dinar-hi amb família. Sempre he trobat que tot, dins la barca, és més bo.

Si parlem de la dèria per la pesca, tant me fa anar a treure dos calamars com fer un plat de roquer i després dinar d'un bon arrosset de peix. També a finals d'estiu podem anar a fluixejar les llampugues o omplir el cove de raors, si trobam el dia que piquen. Això sí, a pescar no hi vas quan tu vols, sinó quan la mar ho permet.

Però clar, l'estiu són tres mesos i la resta de l'any és més llarg i hi ha altres dèries que perseguir. Sempre he tengut afició per l'esport. Actualment, la meva dèria esportiva tresca per la muntanya.

Un dia vaig anar a veure la trail de la serra de Tramuntana, hi havia dos

amics meus que hi participaven. Record que en un avituallament, en veure la cara de cansats que feien, li vaig dir a la meua dona: «estan ben locos! Això és molt dur!», però quan els vaig veure arribar a meta a Pollença, vaig pensar (i no ho vaig dir): «Jo l'any que ve també arribaré aquí». Mai havia corregut per la muntanya i a l'estiu em vaig posar a entrenar. Durant l'hivern vaig disputar algunes curses i a l'abril vaig aconseguir l'objectiu d'arribar a Pollença, tal i com m'havia proposat. El trail running em va enganxar, aquesta modalitat esportiva de pujar i baixar muntanyes m'ajuda a estar bé físicament i adquirir valors com el respecte per la natura, la superació personal, aconseguir objectius marcats, motivació, patiment ... Córrer per aquests paratges, a més de gaudir de vistes espectaculars, és un constant canvi de ritme, no vas sempre a la mateixa velocitat, pots pujar caminant aferrat per les carritxeres o baixar aviat esquivant pedres. És com la vida mateixa, uns dies has de fer fues perquè no et basten les hores i l'altre pots anar amb més calma.

Això de córrer per la muntanya just fa dos anys que ho faig, abans tenia una altra dèria que m'omplia quasi tot el temps lliure: el futbol. Sempre ha estat el meu esport preferit, ara més com a aficionat, però abans també com a jugador i entrenador. De ben petit ja hi jugava al carrer i amb les categories inferiors del CE Felanitx, no vaig ser mai cap crack, però tampoc me va preocupar gaire, hi jugava perquè m'agradava i sempre he cregut que l'aportació de tots i cada un de nosaltres fa que l'equip funcioni. És la base de tot esport. De ben segur que això em va motivar per ser entrenador. Durant catorze temporades vaig entrenar a quasi totes les categories inferiors del CE Felanitx, des de l'escoleta fins a juvenils. Durant aquests anys em vaig treure els títols d'entrenador fins al nivell II. Tot plegat, em suposava tenir sempre tots els caps de setmana ocupats pel futbol! Hores i més hores pel camp des Torrentó, fins que un dia vaig decidir obrir un parèntesi en aquesta etapa.

Abans tenia tot el temps del món per dedicar a les meves aficions, però la vida canvia i he de repartir millor el temps. Ara, la meua vertadera dèria, el més important i que més em satisfà, és arribar prest a casa per trobar-me amb qui m'hi espera!

Cadascú a la seva, bon estiu a tothom!

Pep Miquel Sans Sastre
Mestre d'educació física

UNA ACTIVITAT DIFERENT

Ja arribant a les acaballes del curs, l'equip de suport ha volgut fer una activitat dinàmica i diferent amb els alumnes. Per això, aquest tercer trimestre hem treballat les emocions amb els nins de 1r d'Educació Primària. Hem projectat la pel·lícula *Del Revés (Inside-Out)*, on una nina de 8 anys (Riley) experimenta un canvi a la seva vida, i a poc a poc va descobrint les diferents emocions (alegria, oi, enuig, tristesa i por).

Després de veure-la, hem fet algunes activitats conjuntes amb tot el grup-classe i d'altres a nivell individual per treballar les pròpies emocions.

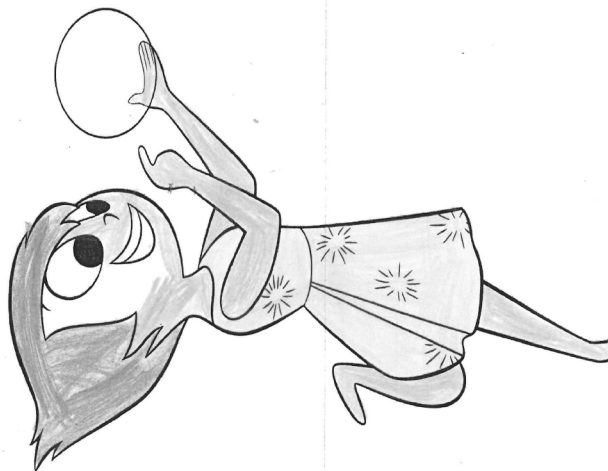
Vàrem relacionar les diferents emocions amb imatges de situacions reals que poden viure els alumnes en el seu dia a dia. A més, els nins i nines varen triar en petit grup el seu personatge preferit i varen explicar als seus companys el perquè de la seva elecció; després ens vàrem centrar en treballar l'alegria, destriant entre diferents opcions quines els feien sentir alegres i quines no.

També varen pensar moments en què han estat contents i a mesurar l'alegria en diferents situacions a través d'un emociòmetre.

Aquí us deixam una mostra de les activitats dutes a terme on els nins i nines varen expressar i compartir les seves emocions.

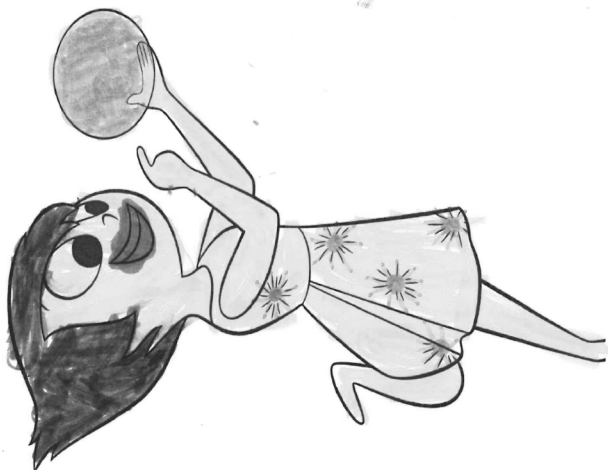
PENSA QUAN ESTÀS ALEGRE I FELIÇ:

Quan és el meu aniversari.
Quan me regalen qualsevol jogueta.
Quan és la meua comissió.
Quan és Nadal...
Marta

PENSA QUAN ESTÀS ALEGRE I FELIÇ: Robert

Quan me fan un regal qualsevol
i me donen un beso me fan felicitats
Quan vaig a sa festa i vaig
a comprar un entolig

ALEGRIA / FELICITAT

DIBUIXA UNA CARA ALEGRE.

Ara encercla quan estàs ALEGRE:

Quan me fan un regal

Quan me barall amb els meus companys

Quan faig la feina bé

Quan me faig mal

ALEGRIA / FELICITAT

DIBUIXA UNA CARA ALEGRE.

Ara encercla quan estàs ALEGRE:

Quan me fan un regal

Quan me barall amb els meus companys

Quan faig la feina bé

Quan me faig mal

L' EMOCIONÒMETRE

Pinta de color groc de 0 a 10 com te sents d'alegre en cada situació.

Quan faig un GOL.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

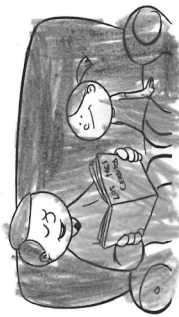
Quan romp alguna cosa

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

El dia del meu aniversari

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Quan me llegeixen un conte

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Quan me prenen una jugueta

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

La llum del Sol:

medicament, aliment, enemic,...?

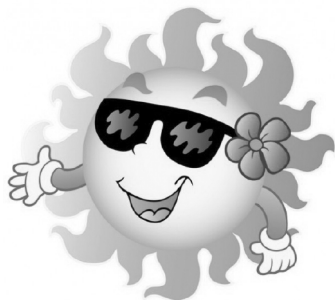
Benvolguts lectors de ciència!!

Ja arriba l'estiu, i a les acaballes d'aquest curs ens toca tornar-nos trobar en aquests fulls per indagar una mica més en la ciència. Els dies s'allarguen cada cop més, la temperatura augmenta considerablement, la natura canvia el seu perfil primaverenc i l'astre rei, el Sol, cada cop ens il·lumina amb més força. Font de la vida, tots existim gràcies a ell, encara que moltes vegades intentem mirar-lo als ulls per dir-li que baixi un poquet la seva intensitat, i sols ens deixa veure'l de reüll. Uns agraciexen que arribi l'estiu, altres no. Però el que desconexim molts de nosaltres és que "ell" ens facilita de moltes maneres la nostra vida (a part de permetre-la).

En aquest article, profundirem en els beneficis i inconvenients que té la llum del Sol, aprofitant que com creien els egipcis, actua volent o no, com un Déu.

La llum solar constitueix un espectre de radiació lluminosa que anomenem llum visible i oscil·la entre els 400nm i els 700nm de freqüència. Per baix hi trobem la llum ultraviolada i per dalt la infraroja. És ben conegut el fet que aquesta llum visible és la que utilitzen els productors per realitzar la fotosíntesi; així ens podem aprofitar d'ells com a iniciadors de l'energia en qualsevol cadena tròfica. A part de donar la possibilitat a les plantes de poder començar a transformar aquesta energia i matèria inorgànica en matèria orgànica, la llum solar afecta tots els éssers vius en molts aspectes diferents.

Per exemple, és el regulador principal del nostre cicle horari. Actua com a sincronitzador o "Zeitgeber" del nostre cicle dia/nit. Tots sabem que normalment els vespres aprofitem per dormir i durant el dia estam actius. Això no és exactament perquè utilitzem la llum del Sol per veure-hi (enca-

ra que també n'és conseqüència), sinó que la llum dona un senyal a la glàndula pineal (tercer ull) perquè no sintetitzi melatonina (l'hormona de la son). Així, quan no hi ha llum, se sintetitza melatonina i aquesta fa que ens vinguin les ganes d'estar en repòs. Clar està que amb la llum artificial podem rompre aquests cicles naturals, però això pot tenir efectes en la salut.

Un altre exemple és el que ajuda o possibilita la formació de vitamina D, important per a l'absorció de calci i minerals al nostre cos. També és molt conegut el cas dels països nòrdics, que degut a la seva localització, tenen menys hores de llum a l'hivern. En aquests països es donen les taxes de depressions i malalties psíquiques més elevades del món. Les empreses nòrdiques tenen sales de descans on s'apli-

quen tècniques de luminoteràpia per contrarestar els efectes de la poca llum que tenen els seus treballadors.

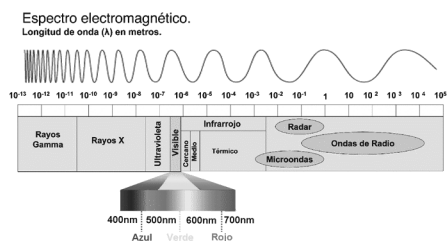
No obstant això, els efectes de la llum del Sol no sempre són beneficiosos. Es coneix que el melanoma cutani (tumor a la pell) és causat per una exposició massa forta de la llum solar sobre la pell. A part d'això i no tan greu, pot ser una lipotímia causada per la deshidratació patida durant una exposició llarga al sol durant les hores centrals del dia.

Aleshores, com quedem? El Sol és beneficiós o perjudicial?

Com sempre la resposta és ben coneguda per tots. Qualsevol cosa que es prengui en excés serà perjudicial, però si no es pren amb la mesura suficient, també pot ser-ho. El Sol és necessari, els beneficis són segurament més grans que els perjudicis, però s'ha d'anar en compte amb la quantitat de sol que prenem i en les hores que ho fem, protegir-nos dels efectes perjudicials mitjançant cremes protectores, intentar estar a recobro a les hores més centrals del dia,

Idò ja ho sabeu: ara que comencem a sentir olor d'estiu, hem d'aprofitar per descansar, aprofitar per carregar energies, compartir temps amb família i amics, i sobretot, gaudir del Sol.

Molt bon estiu! I ens veiem el curs que ve!

EL GEGANT BO

Mateu Julià Obrador, 2n B

3r premi categoria prosa. Categoria 1r cicle primària. Jocs Florals de Catalunya

En un país molt llunyà hi havia un gegant que havia baixat d'una planta molt alta que arribava fins als núvols. El gegant era molt gros, feia por i espantava a la gent.

El rei del poble, que era molt dolent, va dir:

-No ens queda més remei que matar-lo.

Quan ho varen demanar als habitants del poble:

-El mes que ve! - varen contestar.

El reia va pensar que abans de matar-lo convenia saber perquè havia vengut al poble. Varen decidir anar-lo a veure per saber-ho. Els habitants més joves varen passar fred, tempestes, calor i sofriren

molt per arribar allà on vivia. Quan el varen trobar, el gegant estava assegut en un tronc plorant. Li varen demanar perquè plorava i ell va contestar que un nin que nomia Xisco li havia dit que el matrien. Els joves li varen dir que encara no ho sabien cert.

-Primer hem de saber per què has vengut al poble- el gegant va contestar:

-He vengut perquè volia fer amics. Com que vivia tan alt que només veia a la meva dona i no coneixia ningú mes.

Els joves el varen entendre i anaren amb el gegant al castell del rei a contar-li. Al rei li va fer pena i el va perdonar.

Conte contat, conte acabat!

ELS ESCLATASANGS MISTERIOSOS

Antoni Solas Martorell, 4t A

*2n Premi Prosa als Jocs Florals de Catalunya. Categoria 2n cicle primària
Finalista al III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria B*

Això era i no era, bon viatge faci la cadenera, a un llogaret de Mallorca situat prop d'una muntanya on hi sortia por, que hi vivien dos amics. Un, en Miquel, era alt i prim, mentre que l'altre, en Tomeu, era grassonet i baixet, quasi com un tap de bassa. La gent del poble els deia que pareixien la botella i el tap. Els dos amics tenien la mateixa edat, 9 anys, i si fos ara haurien fet 4t de primària, però en aquells temps no anaven a escola. A més de l'edat compartien una afició: anar a cercar esclata-sangs. Sabien un caramull d'agres i no els volien donar a conèixer a ningú.

La mare d'en Miquel era molt bona cuinera i sempre feia uns plats molts bons

amb els esclata-sangs que ells trobaven. Concursava a totes les fires i els seus plats sempre en sortien guanyadors i les veïnades li tenien una enveja de no dir.

Havia hagut una mala anyada per als esclata-sangs i aquell any en Miquel i en Tomeu no n'havien trobat gaire. La mare den Miquel començava a tenir mal de panxa perquè s'acostava la fira del pebre bord i no tenia cap plat per poder concursar. Temia ferm ser la riallota de les veïnes si aquest any els seus esclata-sangs cuinats no eren els millors.

Un dia de molt mal temps, mentre estaven a casa esperant que s'aturés la tempesta, en Miquel i en Tomeu miraven per la finestra, i amb això un llamp va

il·luminar tota la muntanya del costat del poble, la muntanya màgica, la Mola on no hi volia anar ningú perquè deien que hi sortia por.

En Miquel es va girar cap al seu amic i va dir:

- Tomeu!, vine i posa't les catiusques, que he tengut una idea.

- I ara? - va dir en Tomeu

- Mira, he pensat que podríem anar a cercar esclata-sangs a la Mola, no hi va ningú i segur que no els han collit mai. Ni deu haver un parell de grossos.

- I que no és perillós? Mira que si ens surt una bubota...

- Bubota tu, que ets un poruc. Jo hi vaig, véns o no?

- S'iiii, - va dir en Tomeu una mica a contracor.

Varen partir ben abrigats amb les botes d'aigua i un bon llum de carburo per si de cas

Caminaven ben aviat, amb bones passes, fins que a mesura que s'endinsaven dins aquella muntanya anaven reduint el pas. Cada vegada badaven més els ulls. Varen sentir una òliba i en Tomeu va pegar un bot tan gran que quasi tomà el paner i el llum den Miquel pel enterre.

Varen caminar i caminar fins que varen trobar una caseta. Varen empènyer la porta que va grinyolar i varen entrar, no hi havia cap signe de vida recent, ni humana ni de l'altra banda. Varen encendre un foquet vora la mica de llar que hi havia i amb la paelleta que duien es varen fer dos ous fregits amb formatge tendre. En haver acabat i panxa plena es van sentir plens de coratge per continuar cercant. Gairebé no havien sortit de la caseta quan davall una mata varen trobar una estesa d'esclata-sangs que semblava una catifa brodada per les millors cosidores. Les mans no donaven a bastament per recollir tot aquell bé de Déu de bolets.

En Miquel no s'aturava de dir:

- Ho veus Tomeu? Has vist quina

bona idea?

- Sí que ha estat una bona idea, però fes via a replegar i anem que no em fa gens de gràcia ser per aquí.

- Mira aquella... i mira aquella altra...mare meva! Quin gusté que pas!

Ja havien omplert dos paners quan en Tomeu, cansat de mirar per amunt, per avall, a dreta i a esquerra per si apareixia qualque bubota, va dir:

Miquel , anem! Jo me'n vull anar, no m'agrada gens aquesta muntanya i ja tenim esclata-sangs que ens basten per aturar un tren.

Cansat de sentir-lo, en Miquel hi va venir a bé partir. Quan varen arribar a casa seva la seva mare no se'n podia avenir. Es va posar a cuinar i va cuinar esclata-sangs dos dies seguits. S'acostava la fira i no volia perdre. Però ves per on, que un vespre en Miquel i en Tomeu, morts de fam es van fer amb dues plata-des d'esclata-sangs per sopar. Al cap d'una hora o dues a en Miquel se li va inflar el cap, pareixia una pilota de platja. Es va posar vermell com una tomàtiga i semblava que havia d'esclatar. En Tomeu va tornar blau i va caure rodó. Sa mare va posar el crit en el cel i entre salves, avemaries i tot un repertori de sants, va preparar-los una tassa d'herbes que li feia la seva padrina quan tenia un mal de ventre ben fort. Els va donar aquella infusió i en Miquel va començar a vomitar, va vomitar tant que només deia que trauria l'ànima. En Tomeu li va envestir per baix, i quasi va cagar l'òs del front. La mare den Miquel seguia resant i llastimant-se. Aquell any no va poder concursar i les veïnes varen gaudir d'allò més de riure per sota el nas cada vegada que es topaven amb ella. En Miquel i en Tomeu es van prometre l'un a l'altre que mai, mai més pus posarien un peu en aquella muntanya. I conte contat, conte acabat i si no ho creieu ja ho anireu a cercar.

CARRITXERO

L'INFERN DELS LLIBRES

Maria del Mar Mas Fiol, 6è B

*2n Premi Prosa als Jocs Florals de Catalunya. Tercer cycle primària
1r premi Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria C*

Vaig ensumar les pàgines, una per una. Vaig sentir l'oloreta que fan els llibres vells, vaig palpar aquelles lletres que podien formar tantes paraules. Vaig tancar els ulls i vaig sentir bategar el cor d'aquell llibre, vaig veure volar la seva ànima que, amb impaciència, volia sortir de la història per ficar-se dins la meva ment. Vaig sentir les seves lletres, escrites amb foc, que construïen poc a poc un món on pocs hi podien arribar; que sortien de la pàgina en forma de vent, que et transportaven a un lloc on tot és possible i se soluciona amb un "perdó". Eren lletres forjades amb somnis i amb desitjos, amb pors i amb inseguretats, que formen part d'un mateix ésser i que formen poesies, contes o simplement mots que ho arreglen tot. Eren lletres dolces, innocents, llunyanes. Eren lletres que formaven el present, el passat i el futur, que es gravaven dins la meva memòria i es trencaven al cap d'uns anys.

Vaig obrir el llibre, ansiosa per començar un nou capítol, i vaig assaborir les primeres paraules, les primeres frases, els primers paràgrafs. Aquella història perduda, escrita amb ploma i pergami, em feia recordar que els amors de veritat no existeixen. Són, simplement, il·lusions creades per les turbulències i els alt-i-baixos dels nostres sentiments. Són paraules buides, sense sentit, d'aquelles que les pots repetir mil cops però que mai seran

sinceres. Són promeses, són juraments que mai serem capaços d'acomplir. I l'amor, l'únic sentiment que mai no havia experimentat, em feia plorar en silenci; plorar per aquelles persones que s'havien cregut que algú les podria estimar tant com per morir per elles, plorar per aquells desgraciats que havien demanat a la fada padrina que algú creués l'oceà per abraçar-lo quan tingués fred, plorar per aquelles històries irreals, plenes de mentides. Els llibres, que, segons moltíssima gent, eren objectes buits i avorrits, per a mi significaven molt més que qualsevol persona humana. Perquè tots els llibres tenen una ànima, estan vius. Tots i cadascun d'ells estan alimentats per la força de la nostra imaginació, per l'empemta d'una idea, per l'oportunitat que se li ha concedit, per l'esperança de fer somriure algú. I només les persones que han passat tota la seva vida envoltades de mots imaginaris, de promeses incumplides, d'interessats i de fantsants saben que mai ningú t'estimarà tant com et pot arribar a estimar un llibre.

Així que vaig girar les pàgines, vaig sentir com bategaven les seves lletres, i vaig sentir com una força em regenerava i m'impulsava per saltar del llit, llar de somnis i de raonaments, cap al dur món real. Sentia com l'ànima del llibre estenia els seus braços suaus i delicats fins al meu cor, i l'abraçava amb dolçor i amabi-

litat. Sentia com un profund lligam ens unia al llibre i a mi, i vaig tancar els ulls, disfrutant d'aquella càlida i agradable sensació.

Recordo que, de sobte, em vaig trobar al bell mig d'un estret carrer de Londres, sota una pluja intensa i un paraigua transparent. Em vaig palpar els cabells, confosa, i vaig veure que aquells blens rossos i suaus no tenien res a veure amb els meus cabells castanys i arrissats que tothom estava acostumat a veure. Ja no vestia roba negra i calorosa; ara lluia un vestit de flors vistós i lleuger, que em va sonar estranyament familiar. I llavors em vaig adonar d'on em trobava: la meva ànima havia viatjat fins a l'escenari del llibre que estava llegint. De fet, m'havia convertit en la seva protagonista. Així doncs, ara ja no era una noia de quinze anys que només llegia; ara era la senyoreta Sangster, una dona jove i rebel que lluitava perquè el seu amor fos acceptat per la societat. Però no tot era tan fàcil com semblava; el meu cos havia quedat a la Terra, i només la meva ànima havia viatjat fins a l'història del llibre. I, com que cap esperit pot viure sense un cos, m'havia vist obligada a refugiar-me dins el d'aquella dona.

Al principi m'entusiasmava haver deixat enrere la meva antiga vida i haver anat a viure dins el meu llibre preferit. Però no vaig torbar en trobar-li inconvenients; havia estat condemnada a viure per sempre sota el perfil de la senyoreta Sangster, haver d'ocultar la meva identitat davant de tothom, i haver de compartir un cos que no era el meu amb una ànima desconeguda. Però, el pitjor de tot, és que a la senyoreta Sangster no li agradava gens llegir. No podia veure els llibres ni en pintura, i aviat la meva ànima va haver de quedar reclosa dins la seva

pròpia presó, va ser obligada a reprimir aquell impuls de devorar els relats i les històries desconegudes, va ser conscient de que ja mai més podria sortir d'aquell malson. El cos de la senyoreta Sangster tenia dues ànimes que es debatien eternament per qui moria i qui seguia continuant la història. Una d'elles se n'hauria d'anar; seria la meva? La d'una adolescent que havia trobat el seu refugi secret dins els llibres? O seria l'ànima d'aquella dona tan especial, destinada a viure la història d'amor perfecta?

Precisament els llibres, que tantíssimes vegades m'havien fet creure que estarien sempre allí per ajudar-me i treure'm un somriure, m'havien enviat a una cosa similar a l'infern. Amb el temps, la meva ànima es va anar debilitant. Ja no podia continuar vivint dins un cos que no era el seu, dins un món desconegut. Els dos esperits que vivien dins l'interior de la senyoreta Sangster la mantenien molt ocupada, ja que lluitaven entre si per seguir lluitant en aquella guerra.

I, a poc a poc, la meva vertadera ànima va anar morint. Va morir dins el cos de la senyoreta Sangster, dins un petit palau al centre de Londres, dins un infern diferent al que estam acostumats a veure. Va morir perquè ja no hi havia relats que poguessin expressar els meus sentiments, va morir perquè em vaig adonar que ja res seria com abans. Els llibres havien estat el meu amor vertader, havien estat aquelles històries que jo creia completament impossibles. I llavors, a punt d'adormir-me per mai més despertar, em vaig adonar de què l'única persona que t'arribarà a estimar així com ets tu, ets precisament tu.

Sota un cel tan gris

Joana Mª Fernández Valcaneras, 2n FPB Perruqueria

*1r premi III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria D prosa*

Segurament tots ja érem conscients de que això acabaria passant. Any 2074, el planeta terra ja no floreix el color verd de la natura, ni tan sols a la primavera... La tecnologia no només ha convertit el planeta en un espai gris i trist, sinó que també controla a tota la humanitat, o quasi tota. Joe Fernández és un noi de disset anys acompanyat de la seva mascota i gran amic Estel; un puma que va aconseguir escapar d'un circ. Joe és l'únic humà que ha

aconseguit escapar fins ara del rei Ableton, un robot que va ser construït pels propis humans, però no va ser el millor invent, ja que el robot podia pensar i prendre decisions per ell mateix. Ableton, el nou rei del planeta pot controlar qualsevol objecte electrònic o que contengui multimèdia, per això la facilitat que va tenir per controlar tot el planeta va ser molt gran, ja que

desgraciadament vivim en un planeta en el que els humans necessitem qualsevol tipus d'electrodomèstic per sobreviure.

Joe volia acabar amb el nou rei i que tot tornés a la normalitat, però no seria fàcil. El seu pare havia estat assassinat i la seva mare era una esclava més del rei Ableton. De la resta de la seva família no en sabia res...

Ell viu en una petita cova a les afores de la ciutat, on no arriba cap tipus de senyal Wi-Fi i per això és més fàcil amagar-se juntament amb el seu gran amic de companyia. El seu pla consistia en arribar a l'edifici central de la ciutat on es trobava una gran font d'energia

elèctrica, que era la que donava vida a tots els electrodomèstics.

Dia deu de novembre és el gran dia, Joe es dirigeix a la ciutat juntament amb l'Estel, per entrar a la ciutat, hi ha guàrdies de seguretat per tot arreu, així que Joe havia construït un túnel secret per on tenia accés a la ciutat. L'Estel semblava nerviós, segurament tenia la intuïció del que els hi esperava. Després de sortir del túnel corren en direcció al gran edifici, sense fer molt de soroll i amagant-se entre els cotxes aparcats, els carrers estan plens de persones caminant sense sentit amb els ulls completament en blanc. Ableton havia introduït a tots els humans uns dispositius al cervell, amb els quals els podia controlar com si es tractessin de marionetes. Segurament

utilitzava a totes aquelles persones per vigilar els carrers, Joe inclús va poder veure alguns dels seus amics de l'institut totalment controlats per l'Ableton. Joe segueix corrent juntament amb l'Estel fins a arribar al gran edifici, la porta està exageradament vigilada, mentre en Joe pensa algun pla per poder entrar, l'Estel arranca a córrer en direcció a l'entrada:

-Estel! –cria en Joe, però ja és massa tard. L'Estel aconsegueix atreure l'atenció dels guàrdies que corren a perseguir-lo. En aquest moment, Joe surt corrent cap a l'entrada i quan arriba a la porta es dona la volta per cridar al seu amic, però l'únic que queda d'ell és el seu cadàver al terra, després de rebre uns quants trets al cap... Entre llàgrimes Joe és conscient que no és el moment per perdre temps i comença a pujar escales amunt per arribar al darrer

pis on es troba la font d'energia, però tot és molt estrany, no hi ha cap guàrdia pel camí, arriba molt fàcilment a la porta del darrer pis i quan l'obre, per un moment el cor li deixa de batejar. Es troba la seva mare, també controlada per l'Ableton, ella el mira fixament i li diu:

-Joe, aquí acaba el teu destí.

La seva veu és com la d'un robot, aixeca la mà on porta una arma, apunta

directament al cap del seu fill i el mata. En aquest moment Joe es desperta al llit de casa seva, després d'un gran malson, però ha après una gran lliçó. A partir d'ara, ja no es passarà hores i hores enganxat a les xarxes socials ni mirant el mòbil mentre dina o sopa amb la família. Ara es dedicarà a aprofitar més el temps lliure fent coses de profit i gaudint de la família i dels petits moments de la vida.

Modalitats: Prosa i poesia

Categories: Primària, ESO, Batxillerat, FP i Adults

Lliurament dels premis, dia 14 de maig a les 11h

Jardins de la Misericòrdia de Palma

Hi seràs quan desperti?

Laura Vicens Pont, 2n d'ESO A

*1r Premi Prosa als Jocs Florals de Catalunya. Categoria 1r cycle ESO
1r premi al III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria D poesia*

*Fa setmanes que no sé res de tu,
però puc sentir la teva veu quan intentes
reposar.*

I si quan desperti ja no hi ets?

No sé si no dormir-me o no despertar.

*Em diuen que encara hi ets,
però no tinc coratge d'entrar.
Tinc por a viure sense tu,
algú més em sabrà estimar?*

*Et sento respirar si m'apropo a l'habitació,
te'n recordes de mi?*

*És el meu únic temor
quan em diuen que el gegant no s'atura de
fer camí.*

*Em destrossa arribar a pensar
no tornar-te a agafar la mà,
i tan sols poder-te besar
a través del vidre de la fotografia que vam
guardar.*

*Quan em miraves i somreïes
tornava a ser aquella nena de sis anys,
ara ja no sé si em reconeixes
i aquella nena ja no té més que danys.*

*Abans d'anar-me'n a dormir, padri
recorda'm que mai no em deixaràs sola,
promet-me que hi seràs demà al matí,
i jo et prometo que seré forta quan arribi
l'hora.*

El somni

*M.^a del Mar González Gamundí, 4T B ESO**Finalista al III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria E Prosa*

No puc dormir, fa hores que ho intent i no hi ha manera, el meu cap només dóna voltes igual que el meu cos dins el llit. Avui gairebé no ha sortit el sol, fa dies que no surt, els dies són molt trists sense la seva llum. Només plou, fa hores que la pluja pega per les persianes i així no hi ha manera de dormir. Vaig deixar la roba estesa, segurament s'està banyant, però no, no pens sortir, fa massa fred. M'aixec, però només a beure aigua. Trec el cap per la finestra i veig la llum dels llamps que cada vegada és més lluminosa. Els veïns del segon tenen festa a casa, música massa alta, joves per tot, bevent desesperadament, tota la nit cridant, hi ha mal ambient i no m'agrada gens. He sentit un crit, és més alt que la música i els trons, i de sobte s'atura la música, se sent un tret, la gent baixa desesperadament cap al carrer i no sé què fer ni com reaccionar. Torno al llit, però ara sí que és impossible dormir després del que ha passat. Em torn a aixecar i torn a treure el cap per la finestra però no hi ha ningú, tot està desert i de cada vegada plou més. Decidesc baixar, hi ha alguna cosa al mig del carrer que no aconseguisc veure què és. No sé què estic fent perquè podria passar-me alguna cosa però no puc deixar de caminar, la intriga em supera. Vaig baixat per l'escala i tot està ple de sang, les parets, el terra, tot. La porta del segon està destrossada, intento entrar. No sé perquè estic fent això. Entro i el terra està aferradís, està ple de tassons i botelles d'alcohol. Per fi m'entra la por, surt del segon però segueisc escales avall. Ja sóc al carrer, plou amb totes les seves forces i no tinc paraigües, però m'és igual i surt a

veure què hi ha al mig del carrer que tant m' intriga . És una dona, amb el vestit destrossat de dalt a baix i una bala al cap, li han disparat un tret i no pens tocar-la. Segueisc caminant i més endavant, al jardí del veí, hi veig una sabata, m'acost i hi ha un home, també amb la roba destrossada, però aquesta vegada la bala és a la cama esquerra i tampoc pens tocar-lo. No sé què fer, sembla que ningú no s'ha adonat del que ha passat aquesta nit després de tant de renou. Ningú no surt, ni la veïna del quart amb les orelles tan fines que té, sempre s'assabenta de tot. Sent alguna cosa, sembla que no estic sola al carrer, veig ombres, però no faig res, em qued parada allà davant el que ha passat. Pareix que ve algú, és en Joan, el policia del barri. Em pregunta què estic fent enmig del carrer a aquelles hores de la nit, li explico tot alterada, i em torna a casa, ens seiem al sofà i li explico més tranquil·la. No em creu, creu que se me'n va la pinça. Li dic que vagi a l'escala i miri com està tot, ple de sang, que baixi al segon i miri la porta, que entri i miri com està la casa, que recordi els cossos tirats a terra que hi havia al carrer, però res, no em creu, ho va a veure i no hi ha res. És impossible, ho havia vist i sentit tot, és més, havia tingut davant meu a aquells cossos. Li intent explicar una vegada i una altra, però un dels dos s'ho està imaginant tot. Cansada de fer-li-ho entendre, decidim deixar-ho fer per avui, demà ja serà un altre dia i investigarem. Ja és de dia, bé de dia per dir alguna cosa perquè el sol no ha tornat a sortir aquest matí, segueix plovent i fa el mateix fred que a la nit, sembla que el temps no hagi pas-

sat. Trec el cap per la finestra. No hi ha ningú, ni les àvies que van a fer la compra, ni els al·lots que van a classe, ningú, només els cossos de la nit. Estic al·lucinant, és increïble. Com ningú pot no haver vist aquests cossos? No ha passat cap cotxe? El veí de davant no ha vist el seu jardí? Que hi ha un cadàver! Vaig corrent cap a casa del Joan, toc la porta i ningú no em contesta, en Joan no hi és, però, si havíem quedat aquest matí... Per què no hi ha ningú al carrer? On és el món? I el sol? M'estic marejant, decidesc anar a casa, alguna cosa no pinta bé... Pujo l'escala i de sobte em desmaio.

No puc dormir, fa hores que ho intent i no hi ha manera, el meu cap només

dóna voltes igual que el meu cos dins el llit. Avui gairebé no ha sortit el sol, fa dies que no surt, els dies són molt trists sense la seva llum. Només plou, fa hores que la pluja pega per les persianes i així no hi ha manera de dormir. Vaig deixar la roba estesa, segurament s'està banyant, però no, no pens sortir, fa massa fred. M'aixec, però només a beure aigua. Trec el cap per la finestra i veig la llum dels llamps que cada vegada és més lluminosa. Els veïns del segon tenen festa a casa, música massa alta, joves per tot, bevent desesperadament, tota la nit cridant, hi ha mal ambient i no m'agrada gens.

LLUNA

Els petits detalls

Maria Leiva Oliver, 3R B ESO

*1r premi III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria E Prosa*

La màxima ambició de la majoria de les persones és la felicitat, però que és ser feliç?

És una pregunta que m'he qüestionat moltes vegades. Sóc realment feliç? Puc fer alguna cosa perquè les persones que estimiguin més felices?

Des de que sóc adolescent la vida és més complicada, i no em sento feliç en tots els moments de la meua vida. I no és que els meus pares no intentin donar-me tot allò que se suposa que fa feliç a un adolescent: tenc un mòbil, he viatjat a diferents països d'Europa, tenc més roba de la que realment necessit...

Però a vegades tot això no em basta per sentir-me contenta amb jo mateixa.

Crec que molts de nosaltres no valorem el que tenim, i sempre volem més perquè creim que això ens farà felices o perquè ens farà ser més importants dins la societat.

Tot això és perquè, de cada dia més,

vivim en una societat que dóna massa importància al consum. I, realment, ets millor que un altra persona per dur roba de marca? O, per tenir un mòbil molt car?

Un altre estereotip que ens han volgut vendre és que tots hem de tenir un cos 10. Aquest fet fa que a molts adolescents ens costi acceptar el nostre cos, ja que és quasi bé impossible tenir la talla de les models de les revistes de moda. Personalment aquest fet afecta el meu estat d'ànim, ja que hi ha dies que quan em mir al mirall només em veig defectes. I, un fet que hauria de ser agradable com és anar de compres, es converteix en el meu pitjor malson. En aquesta etapa on tots tenim moltes inseguretats i necessitam agradar als altres, molts adolescents realitzen accions, no perquè ells vulguin, sinó per fer-se els interessants i ser acceptats per un grup. I és que, voler fer veure que ets qui realment no ets, et pot perjudicar. Perquè amb el temps he après que

la gent que t'estima de debò, t'accepta tal com ets, i si no és així no es mereix la teva amistat.

I es que, estam cecs, i infravaloram les coses que realment valen la pena. Perquè les millors coses de la vida les pots fer amb la gent que estimes, són gratuïtes i algunes es fan amb els ulls clucs!

Qui de nosaltres no se sent feliç amb l'abraçada d'un amic, un petó de la persona que estimes o una llarga conversa amb algú important per a tu que feia temps que no veies?

I és que en aquells dies en que les coses no ens surten com desitjiam, pareix que anam contra corrent i ens pareix que els problemes poden amb nosaltres. I tot i que en aquells precisos moments pareix que res té solució, tots ja sabem aquella frase que diu que " després de la tempesta, arriba la calma."

L'altre dia a l'hora de castellà, la nostra professora ens va dir: " la gent d'avui en dia no valoram les coses, quan ens

passa alguna cosa dolenta a algun moment del dia, ens pensam que la resta del dia serà dolent, i realment no és així. El que heu de fer en arribar a casa, és anar a la vostre habitació i analitzar el dia. De segur que en podreu treure alguna cosa bona."

Em va cridar molt l'atenció, ja que és una cosa que jo faig sempre, també tenc un quadern on escric les meves vivències, no tan sols les dolentes. En aquells dies en que em sento especialment feliç, també sento aquesta necessitat d'escriure. És una gran manera de expressar-te, i el millor és que tot queda entre jo i el quadern.

En conclusió, les persones tenim la tendència de magnificar els problemes que ens van sorgint, i hauriem d'aprendre a agafar distància i veure les coses des de una altra perspectiva. I és que com diu el títol d'aquesta narració els petits detalls són els que compten, i un mateix, i només un mateix pot fer que sigui així.

Poema

Gustau Fernández Bisbal, 3r d'ESO

*1r premi III Certamen literari de la sectorial d'ensenyament (UCTAIB).
Categoria E poesia*

*M'he despert pensant-te,
enyorant-te, estimant-te,
Em vas deixar com una nosa,
i em sent tan poca cosa...
Em costa seguir endavant,
el meu cor es va minvant,
va passant el temps,
les hores es fan llargues,
els minuts intermitents,
i jo em llepo les llagues,
que has deixat en mi,
i només tenc por,
por d'estar tot sol,
morint de desconsol.*

*Tenc emocions desordenades,
les mans fredes i suades,
saber de tu és pitjor,
només fa créixer la tristor.
Penso que un dia tornaràs,
esperança enverinada,
el meu cos com un pedaç,
estripat, barca enfonsada,
en una mar que és una llosa,
d'aigua bruta i perillosa.
Com un ca m'arrauliré,
en el fons d'aquest femer,
necessito tancar els ulls,
I escapar d'aquests embulls*

Escola de música.

Any 1929

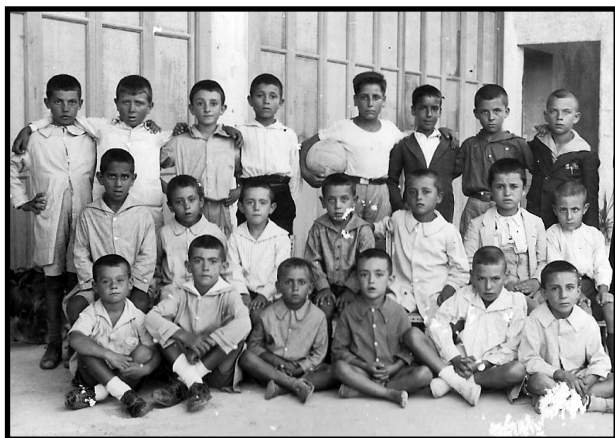
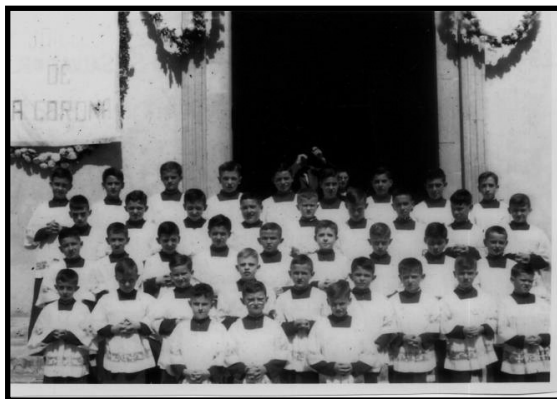
Nins, nines i Mestres.

Any 1923

25è Aniversari de la coronació de la mare de Déu de Sant Salvador.

Escolania Parroquial.

5 de juliol de 1959.

Grup de nins de l'escola Parroquial.

Any 1926

Disfresses pel dia de les missions.

Any 1929

